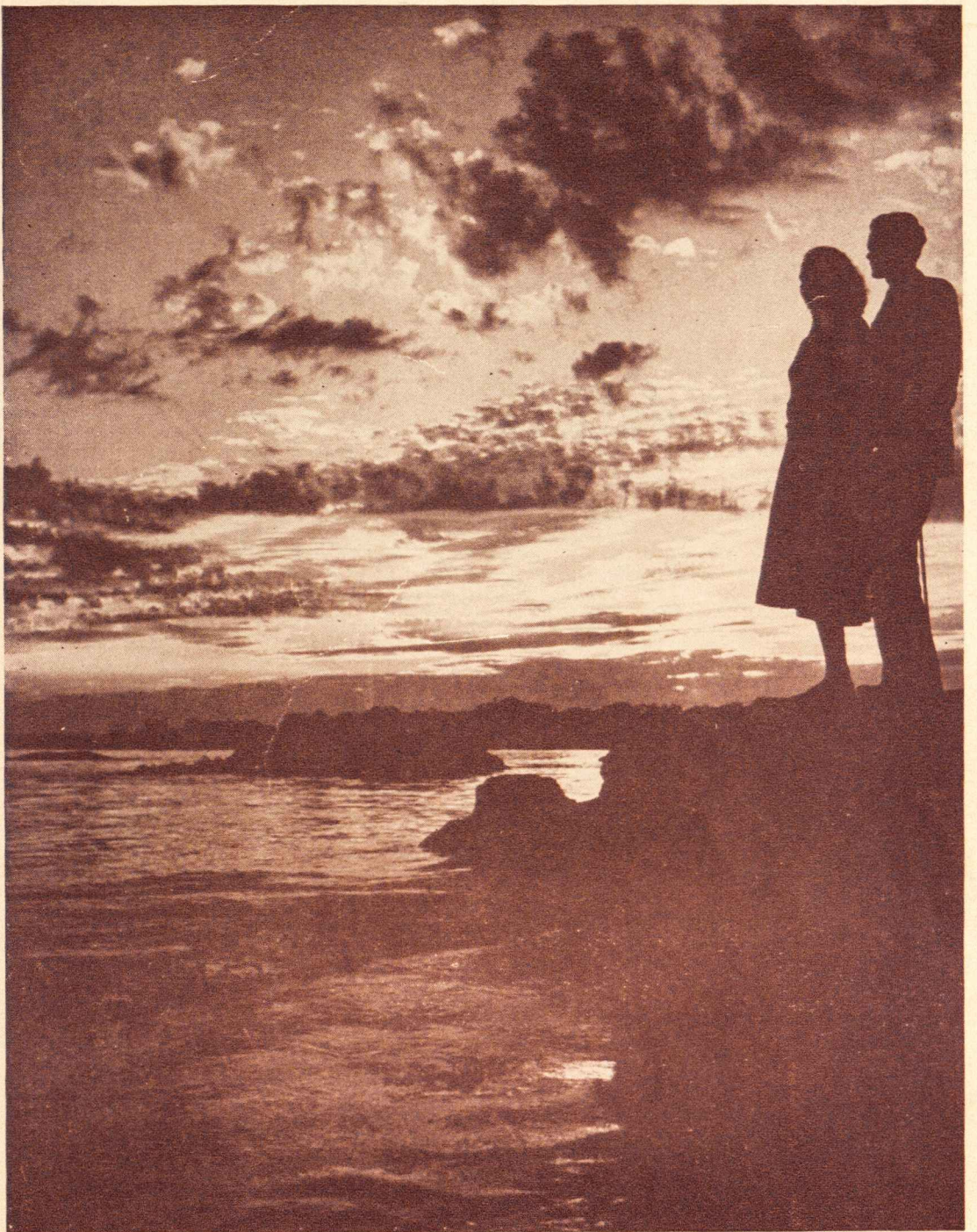
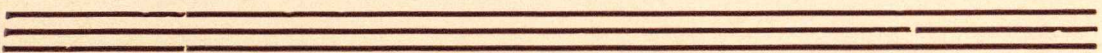

≡ ATEITIS

1953 M.

NR. 8

SPALIS

Ruduo miške

TURINYS

Kristau, širdžių karaliau!	177
Gimas Sužiedėlis — Pala'mintojo	
Pijus X pirmosios enciklikos 50 m.	
sukaktį minint	178
Elona Marijošiūtė — Nutautėjimas	180
Pastabos, pastabėlės	191
Alfa Sušinskas — Didysis kriminalas	182
Stasė Verbickaitė — Nepaž'stamai (eil.)	183
Vilmanta Karečkaitė — Rugsėjis (eil.)	183
Ugnė Karvelytė — Taikos keliais	183
E. — Jaunystė vėl sužydo Marianapolio Soduose	
(antroji MAS stovykla)	184
Elona Marijošiūtė — Ten netoli Kennebunko	
(SAS stovykla)	186
Enata Skrupskelytė — Kennebunk Port	
stovyklos daina	186
Juozas Končius — šešios savaitės Lavalėje	190
Antanas Sabaliauskas — Kaip veikia	
televizija	191

SPORTAS

P. Ganvytas — Dėl laimėtojo garbės, Nauja	
jėga ledo rutulio pasaulyje	192

KREIVOS ŠYPSINOS

DARBAI IR ŽMONĖS

J. Baužys — Lietuvos vyčiams 40 metų	194
Iš Pax Romana gyvenimo	196

ATSKLEISTA KNYGA

Dr. A. Baltinis — žmonijos likimas (kun. V.	
Dagdanavičiaus studija apie šv. Jono	
Aprėškimą	197
Vil. Kr. — Hardy Schilgen "Tu ir ji"	198
G. — Kregždutė vaikams	198

PLAČIAME PASAULYJE

Viršelyje — Saulėleidis Kennebunk Porte, Me.
Nuotrauka Vyt. Maželio. 180 psl. iliustracija
G. Botyriaus.

Viršelio IV psl. dail. V. K. Jonyno piešinys.

1953 METAI

SPALIS - OCTOBER

Nr. 8

LIETUVIŲ KATALIKIŠKOJO JAUNIMO ŽURNALAS

VYR. REDAKTORIUS — Paulius Jurkus

REDAKCIJOS KOLEKTYVAS: J. Baužinskas, V. Gra-
jauskaitė, C. Botyrius, V. Karečkaitė, K. Kudžma.

Redakcijos ir administracijos adresas:

"Ateitis", 680 Bushwick Ave., Brooklyn 21, N. Y., U. S. A.

PRENUMERATA metams: \$4.00 pagal U. S. dol. kursą.

Garbės prenumerata metams \$10.00

Atskiro nr. kaina 40c.

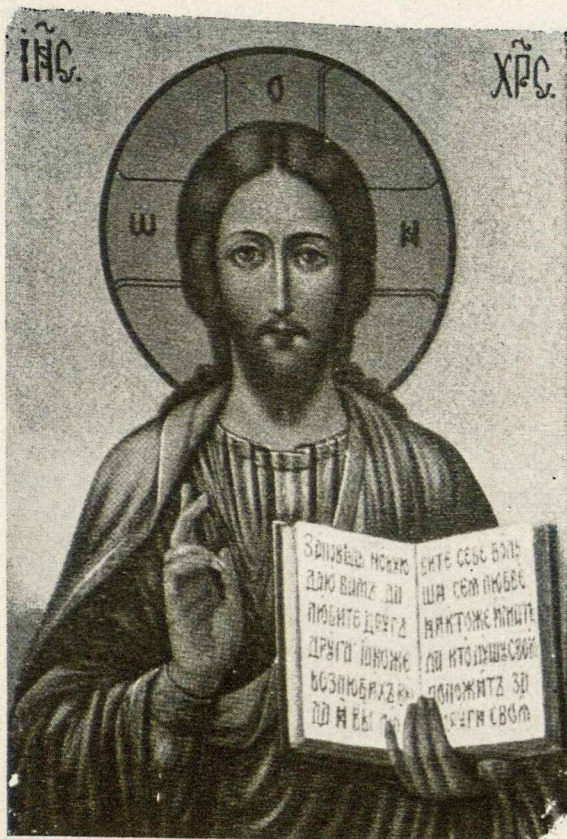
LITHUANIAN CATHOLIC YOUTH MAGAZINE

Published monthly, except July and August, by the
Lithuanian Catholic Youth Association "Ateitis",
680 Bushwick Ave., Brooklyn 21, N. Y.

Subscription \$4.00 per year.

Single copy 40 cents.

Entered as second - class matter at the post office at
Brooklyn, New York, March 31, 1950 under the Act
of March 3, 1897.

Jis viešpataus nuo jūros iki jūros ir nuo upės iki žemės skritulio pakraščių. Visi karaliai jį garbins, visos tautos jam tarnaus. Jo galybė amžina galybė, kuri nebus atimta, ir jo karalystė nesugrius.

(Psl. 71, 8, 11)

KRISTAU, ŠIRDŽIŲ KARALIAU!

Koks varganas ir skurdus Tavo valdžios sostas Betliejuje! Ir kas tada galėjo tikėti, kad ant anų paprastų ēdžių ilsisi Karalius, atėjęs atnaujinti visa, kas yra žemėje ar danguje! Vienok jau ir tada žemės karaliai klojo Tau dovanas ir pagarbiai nulen-
kė galvas.

Tavo kojos išmindžiojo Palestinos kelius ir takelius. Kaip nusikurdęs elgeta keliavai iš miestelio į miestelį. Paukščiai ilsėjosi medžių šakose, žvėrys ramūs lindėjo urvuose, o Tu, naujųjų laikų Karalius, neturėjai kur galvos priglausti... O tačiau tų miestelių gyventojai jau ir tada suvokė, kad Tu visus kvieti į savo karalystę, tekančią teisingumu, meile, taika, šventumu ir malone. Tokio keleivio ir tokio elgetos jie dar nebuvo matę: prastuose Tavo rūbuose žėrėjo karališka širdis, kad ir ne kartą pridengta ilgos kelionės dulkių ar nesvetingų žmonių pavydo, keršto, klastos...

Tave, karalių Karalių ir viešpataujančių Viešpatį, Tavo paties tauta ir Tavo šalies vyriausieji pareigūnai vedžiojo po teis-
mų sales ir jieškojo Tau mirties sprendimo. Net ir tada Tu drąsiai jiems pasakei: "Aš esu karalius. Aš tam gimiau ir tam atėjau į pasaulį, kad liudyti apie tiesą".

Kai žmonės, paruošę Tau kryžiaus mirtį, skirstėsi namo švęsti metinių švenčių ir tarėsi užbaigę Tavo karaliavimo dienas, Tu, tikrasai širdžių Karaliau, dieviškoje garbėje šventei pergalės šventę ir tarei:

"Mano sostas — žmonių širdys. Kaip marių smiltis nuplaus amžiai žemiškasias karalystes, o manoji tvers amžinai, nes visais amžiais žmonės alkis ir trokš teisingumo, meilės, taikos, šventumo".

Kristau, širdžių Karaliau, stiprink ir mumyse tokį troškulį ir tokį alkį, kurį tik Tavoji širdis pagirdo ir pasotina!

PALAIMINTOJO PIJAUS X

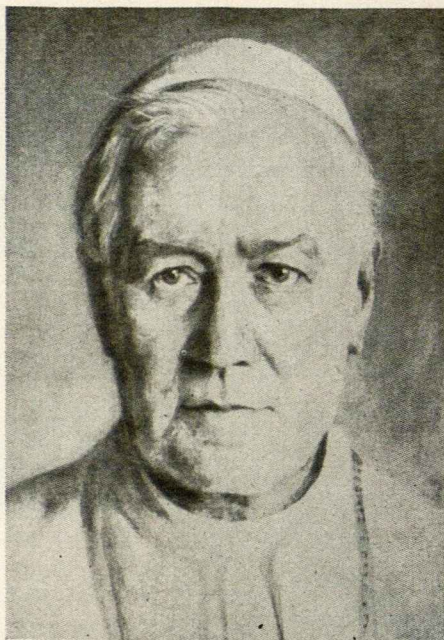
pirmosios enciklikos 50 m.

sukaktį minint

SIMAS SUZIEDĖLIS

Dievas davė mums pažinti savo valios paslaptį, taip kaip Jam patiko; kaip Jis buvo savyje nutaręs, laiko pilnybei įvykus, atnaujinti Kristuje visa, kas yra danguje ir kas žemėje.

Efez. 1, 9-10

Pijus X

KATALIKŲ BAŽNYČIOS istorijoje vienas šalmi kito stovi du žymieji popiežiai: Leonas XIII ir Pijus X, popiežius socialinio teisingumo ir popiežius eucharistinio gyvenimo. Jiedu vienas kitą pakeitė prieš penkiasdešimt metų (1903) — tokiu laiku, kai socialinė nelygė griovė religinio gyvenimo pagrindus. Jei Leonas XIII norėjo tam piktui pastoti kelią, primindamas žmonėms artimo meilės pamirštą pareigą, tai po jo sekęs Pijus X artimo meilei stiprinti nurodė Eucharistiją — gyvą jungtį su Kristumi. Kas dažniau jieško atsinaujinimo Komunijoje, lengviau suranda sprendimą ir opiom socialinėm problemom. Tuo nesakoma, kad Leonas XIII, paskelbęs dėsnius socialinei nelygybei šalinti, būtų mažiau vertinęs eucharistinį bendravimą su Kristumi, arba Pijui X, skatinusiam dažniau eiti Komunijos, būtų mažiau rūpėję socialiniai klausimai. Abu jie to paties siekė: labiau suartinti žmones su Dievu, kad jie labiau susiglaustų ir tarp savęs kaip viena Dievo šeima. Tik tai Leonas XIII rinkosi čia vieną kelią, o Pijus X ėjo kiek kitokiu.

* * *

POPIEŽIUS PIJUS X atėjo į šv. Sostą 1903 m. rugpjūčio 4 d. Leonui XIII mirus (1903. VII. 20), jis atvyko į konklavą kaip Venecijos patriarchas, sulaukęs jau 68 metų ir išėjęs ilgą pastoracinio darbo kelią nuo jauno vikaro iki baltais plaukais pasidabruoto kardinolo. Kardinolą Giuseppe Sarto jau daug kas gerai pažino kaip uolų, veiklų ir šventą žmogų, daug besiaukojusį ir pasiryžusį daryti visa, kad tik tai Dievo reikalai laimėtų. Vis dėlto naują popiežių berenkant, kardinolas Sarto pradžioje buvo tartum nepastebėtas — jis t-gavo 5 balsus iš 62. Popiežiaus rinkimus tada dar tebetvarkė politinės nuotaikos iš lauko. Reikėjo dar šešis kartus balsuoti, kol kardinolas Sarto vardas kortelėse pasikartojo 50 kartų. Norėjęs išsilenkti tų sunkių pareigų, o išrink-

tas susijaudinęs, Pijus tepasakė: mano pastangos bus nukreiptos visa atnaujinti Kristuje. Tie žodžiai, paimti iš šv. Povilo efeziečiams laiško ir dažnai kartoti dar jauno kunigo Giuseppe Sarto, dabar buvo ištarti kaip popiežiaus Pijaus šūkis. Kas buvo juo išreikšta, paaiški iš šv. Povilo teksto padėto šio rašinio pradžioje.

* * *

ŠV. POVILAS rašė efeziečiams laišką iš nelaisvės Romoje. Tai nebuvo dar paskutinė jo nelaisvė po ilgų kelionių ir sunkaus vargo, bet tą savo žodį pirmiesiems Efezo krikščionims jis rašė it kokį testamentą. Vokiečių žymus mokslininkas teologas, prof. Dr. J. Holzner, parašęs bene patį stambiausį ir geriausį veikalą apie šv. Povilą (yra ir angliškas vertimas), pažymi, kad nei vienas to apaštalo laiškas neturi tokio iškilmingo tono ir taip stiprios išraiškos, kaip tasai, kurį "ištikimas tarnas Viešpatyje Tikikas" iš Romos atvežė Efezo krikščionims. To laiško pradžia "yra tartum koks religinis himnas, o toliau jis pereina į mistiką ir tokią gilią, lyg apaštalas būtų vizijos pagautas" (J. Holzner). Šitame dvasios pagavime šv. Povilas paliudijo Dievo apreikštą valią "laiko pilnybei atėjus, atnaujinti Kristuje visa, kas yra danguje ir kas žemėje" (Efez. 1, 10).

Lotyniškame to teksto vertime atnaujinti pasakomas žodžiu instaurare, o graikiškame originale anakefalaio-sastai. Arkivyskupas J. Skvireckas šv. Rašto pastabose duoda ano teksto tokį paaiškinimą: "Atnaujinti. Gr. anakefalaio-sastai reiškia: suvienyti po vienu viršininku. Angelų pasaulis išreikštas žodžiais: kas yra danguje, ir žmonių — kas žemėje, kuriuodu nuodėmė buvo perskyrusiu, turėjo būti suvienytu amžinai vieno viršininko, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, ir padarytu viena vienatine Dievo šeima. O tai pilnai įvyks po antrojo Kristaus atėjimo".

Šv. Povilo laiškas efeziečiams, kaip pažymi minėtas Dr. J. Holzner, iš ankstyvesnių apaštalo laiškų kaip tik tuo ir išsiskiria, kad jame kalbama apie žmonių bendruomenę kaip vieno Dievo šeimą. Prieš tai šv. Povilas daugiau yra kalbėjęs apie atskiros žmogaus išganyką. Čia jis kalba apie tą atskirą žmogų bendruomenėje, jo reikimąsi šeimoje, tautoje ir valstybėje. Visa tai turi būti lenkiama į Kristų, lenkiama švento gyvenimo, apie kurį šv. Povilas kalba labai spalvingais žodžiais. Jis užsimena apie didžiąją Kristaus ir Bažnyčios paslaptį (šventųjų bendruomenę), apie "apsivilkimą nauju žmogumi", apie

"Mes prieš visą pasaulį ištariame: instaurare omnia in Christo — visą atnaujinti Kristuje. Tai ištariu-sieji paimame ant savęs pirmutinę didžiausią priedermę atnaujinti Kristuje SAVE, atnaujinti Kristuje SAVO GYVENIMĄ, parodyti SAVO GYVENIMU, savo gyvenimo DARBAIS IR PASIELGIMAIS, kad mums tie žodžiai tai ne tuščia frazė, kad mes savo GYVENIME vadovaujamės kitu mokslu ir kitais principais".

(Ateitis, 1911 m.)

tiesos pergalę— dviejų nuodėmės išskirtų pasaulių suvienijimą. Tai ir yra *instaurare omnia* į *Christo*... Laike tai vyksta, bet tik amžinybėje užsibaigs. Kas bus su Kristumi atsinaujinęs, įsijungs į "vieną vienatinę Dievo šeimą" — grįš į savo pradžią, kuriai nebus nei pabaigos nei ribų siekiamajai laimei.

* * *

EFEZO pirmiesiems krikščionims negalėjo būti sunku suprasti tai, ką šv. Povilas rašė. Jie gyveno toje Mažosios Azijos pakrantėje, kur kitada klestėjo graikiškoji jėniečių filosofija. Ji suko galvą, kas galėtų būti visų daiktų pradžia ir galas (alfa ir omega). Jieškoma buvo pasaulio pagrinduose vieno elemento, — ugnies, vandens ar kurio kito, — iš kurio viskas prasidėjo, įvairiais pavidalais išsiskirstę, gyvybe išsiskleidę, bet į ką pabaigoje ir vėl viskas paviršia. Buvo kalbama taip pat apie žodį, graikiškąjį logos, išmintį ar protą, kuriuo laikosi žmonės ir visa visata. Taigi buvo žvalgomasi bendro visiems būties pagrindo ir gilesnės gyvenimo prasmės.

Šv. Povilas kalbėjo apie tuos pačius dalykus, bet visiškai skirtingos esmės: apie ugnį šventosios Dvasios, vandenį Šv. Krikšto ir žodį (Logos), tapusį Kūnu, kuris atperka kiekvieną žmogiškąjį kūną. Tai yra žmogui Pradžia ir Pabaiga (Alfa ir Omega). Tikrai Kristus pastato žmogų į tikrą gyvenimo kelią, nurodo jo prasmę ir įglaudžia į Dievo vaikų šeimą.

Kai šv. Povilas tai rašė pirmiesiems krikščioniškos šeimos nariams Efeze, juose žiebėsi meilė Dievui, savo tikrajam Tėvui, meilė tiesos, uolumas ir kantrybė. Paskui tai visa ėmė kiek vėsti ir dėl to Efezo bažnyčiai buvo pagrasinta, kad jos žibintas būsiąs pajudintas (Apr. 2, 5).

* * *

ŽMOGAUS MEILĖS žibintas prieš Dievo altorių dega kaip ta žvakės liepsna: tai sušvytėdama, tai prigesdama. Tokiu plazdėjimu yra nužymėtas ir krikščionybės skleidimasis nuo šv. Pavilo iki Pijaus X laikų. Ką šv. Povilas skelbė dar pagoniškam pasauliui, Kristaus nepažinusiam, tą patį Pijui X teko priminti jau apkrikščionintam, bet nuo Kristaus tolstančiam. Pijus X tai pastebėjo dar būdamas Mantuos vyskupu. Viename savo ganytojiškame laiške (1894. IX. 5) jis rašė, kad Dievas išstumiamas iš valstybinio gyvenimo, išjungiamas iš mokslo, nerandama Jam vietos mokykloje ir šeimoje, daug kur neįsileidžiamas į vargšų lušnas nei į turčių rūmus. "Dievas kone visų apleidžiamas, — nusi-skundė vyskupas G. Sarto, — ir taip, jog man rodos, nėra dar buvę kartos, kuri būtų taip sutraukusi sandorą su dangumi kaip mūsų".

Tam tolėjimui nuo Dievo, būdamas jau Venecijos patriarchu, kardinolas Sarto nurodė (1895. I. 7) dvi priežastis: menką Kristaus tiesos pažinimą ir pačių krikščionių "žvangėjimą variu". Reikia daugiau išminties, artimo meilės ir gyvo ryšio su Kristumi — eucharistinio gyvenimo.

Išrinktas popiežium Pijus X ir pasirinko sau uždavinį siekti, kad žmogaus sandora su dangumi būtų atstatyta, kad visa būtų palenkta Kristaus mokslo dėsniams: *instaurare omnia* in *Christo*.

* * *

VISA ATNAUJINTI KRISTUJE — tą pagrindinį savo siekimą Pijus X plačiau išdėstė pirmoje savo enciklikoje. Tai buvo programinė jo enciklika, pavadinta *E supremi apostolatus cathedra* (1903. X. 4), kuriai šiemet sukanka penkiasdešimt metų. Ji atremta į minėtą šv. Pavilo tekstą.

Suglaustai tą encikliką aptariant, Pijus X reikalauja trejopo atgimimo arba atsinaujinimo: religinio, moralinio ir socialinio. Religiniam gyvenimui reikia daugiau uolumo, moraliniam — doros dėsnių paisymo ir socialiniam — teisingumo ir artimo meilės. Visam tam atrama yra Kristus ir Jo įsteigtoji Bažnyčia. "Mes turime Baž-

*Uždainuokim meilės tvirtą dainą —
Kur praskintų šviesos kelią,
Kur suteiktų didžią galę!...
Mūsų jaunos dienos greit praeina:
Sėkim gerą į krūtinę,
Gerbkim Kristų ir tėvynę!...
Uždainuokim meilės tvirtą dainą.*

*Instaurare omnia in Christo —
Mūsų obalsis lai būna,
Lai gaivina sielą, kūną!
Kad kiekvienas drąsiai be baimės bristų
Iš tinklų moningo melo,
Kol širdis dar neatšalo!
Instaurare omnia in Christo.*

(Iš 1911 m. "Ateities")

nyčiai gražinti tucs, kurie dabar nusigręžia nuo Kristaus išminties". Jie tai daro ne tiek dėl to, kad netikėtų, bet kad gerai nepažįsta Kristaus nei Bažnyčios mokslo. Atvesti į Dievą juos galima tikrai krikščioniškuoju uolumu ir geru pavyzdžiu. "Vien gražiais žodžiais ir paragimais mažai kas pasiekama — laikas reikalauja darbų". O tam darbui dirva yra plati: šeimoje, mokykloje, visuomenėje ir valstybėje. Reikia stengtis, kad visur būtų laikomasi to, ko Kristus moko per Katalikų Bažnyčią. "Jeigu miestuose ir kaimuose bus ištikimai laikomasi Dievo įsakymų, jei Dievo dalykai bus laikomi pagarboje, jei dažniau bus naudojamos sakramentų malonėmis, jei viso to, kas gyvenimą daro tikrai krikščionišką, bus uoliau paisoma, — tai nieko daugiau neteks pridėti, kad visa būtų atnaujinta Kristuje" — užbaigia Pijus X savo pirmąją encikliką.

Kituose savo raštuose ir žodžiuose iš aukščiausios apaštalavimo katedros jis tas mintis dar labiau išplėtė. Pijus X, dabar jau paskelbtas palaimintuoju, skatino dažniau eiti prie Komunijos, anksčiau vaikus mokyti katekizmo, daugiau rūpintis jaunuomenės religiniu auklėjimu, žiūrėti šeimos šventumo, sąžiningai eiti visuomeninės pareigas, broliškai ir krikščioniška tvarkyti skirtingų luomų santykius. Pijus X taip pat griežtai pasmerkė modernizmą — "visų erezijų peryklą": tas materialistines bei liberalines pažiūras, kurios pažangos šūkiu (modernu!) puolė tikėjimo tiesas. "Nėra tokios religinės tiesos, kurios jie neneigtų, — pabrėžė Pijus X savo enciklikoje "Pascendi" (1907. IX. 8). — Mes negalime dėl to tylėti".

Popiežiaus Pijaus X netylėjimas ir jo priminti šv. Pavilo žodžiai rado gyvą atgarsį ano meto krikščioniškajame pasaulyje. Tai pasiekė taip pat ir Lietuvą.

* * *

ATEITININKAI yra lietuvių tautos atsiliepes balsas į Pijaus X raginimą palenkti visa Kristui. Jie įsikūrė kaip tik tuo metu, kai tolėjimas nuo Dievo reikėsi ir mūsų tautos šviesuomenėje, rusiškos mokyklos suole pagautos nihilizmo bei tariamojo modernizmo dvasios. Jai taip pat atrodė modernu įieškoti būties pagrindų ne tuose dalykuose, kuriuos Kristus skelbė, bet ko mokė nuo tikėjimo atplėštas mokslas. Tai buvo klaidus kelias, užlūžęs dabarties išgyvenamoje mūsų tautos tragedijoje. Ji yra sukurta netikinčiojo žmogaus mokslo, kuris atmetė Dievą, mokslo griaunamojo ir nevaisingo. Kūrybinis žmogaus veiksmas tėra tada tikrai vaisingas, kai jis yra atremtas į visos kūrybos pagrindą — pasaulio Kūrėją.

Savo ideologijos pagrindą padėję visa atnaujinti Kristuje, ateitininkai ryžosi vykdyti šv. Pavilo žodžius efeziečiams ir pal. Pijaus raginimą į religinį, moralinį bei socialinį atgimimą. Tuo keliu jie eina ligi šiol, keliu nužymėtu Tiesos ir Gyvenimo, Pradžios ir Pabaigos, kuria viskas prasideda ir į kurią viskas lenkiama, "kas yra danguje ir kas žemėje".

NUJAUTIMAS

ELONA MARIJOŠIŪTĖ

ENGĖ jis ežia, šluostydamas prakaitą, ir atsistojo į eilę pjovėjų, kurie tylėdami galando dalgius. Aplinkui miškai, pagavę tą garsą, nešė tolyn. Atrodė, kad visur rugius kerta. O ir buvo pats laikas. Varpos nusvirusiom galvom laukė dalgio. Šiltas vėjelis ritinėjosi, vartėsi kūliais po geltoną derlių. Laukai lingavo, vingiavo kaip ežero vandenys.

Šašt, šašt — ritmiškai krito javai. Saulė kaitino, vėjas išdykavo...

Jandaras kirto su džiaugsmu ir baime. Šitai visa jam priklausė! Nors kasmet matydavo kylančią duonelę iš žemės, bet visada nauja atrodydavo ir tos svarios varpos, ir tos rugiagėlės. Net baugu jam darėsi, kad Dievas, tiek daug davęs, nepradėtų atimti.

— Juzė!

— Aha! — atsišaukė šis vyrų eilėje.

— Ar nuvalei briškos šoną? Gi rašė, kad kiekvieną dieną gali atvažiuoti.

— Dar ne. Kad ten nedaug reikia. Spėsiu.

Ir vėl kurį laiką girdėjosi tik krintančių javų šlamėjimas.

Tėvas Jandaras atsitiesė.

— Antai Gina ateina. Gana vyrai. Užteks!

— Tokią dieną tik prūde mirkti! — išpūtė sūnus ir pasekė tėvą, užsimitęs dalgį ant pečių.

Pavalgęs Juzė persižegnojo, paslinko giliau pavėsini ir išsitiesė aukštiekninkas. Kiek atokiau Gina klaušinėjo pjovėjų, kiek nukirtę, kiek dar likę, ir neskubėdama dėjo pintinėlį pietų likučius. Vyrai kas snaudė, kas tingiai kalbėjosi.

— Reiškia grįžta! — mąstė Juzė ir kramtė smilgą, sekdamas akim baltus debesėlius. Tėvas neskubėdamas priėjo prie sūnaus ir atsiėjo šalia, pasirėmęs rankom.

— Šiomet gerai užderėjo, — galvojo jis garsiai.

— Viskas kaip ant sviesto. Tik Agotos betruksta, — Juzė išsirovė naują smilgą.

— Je, tegu tik Agutė parvažiuos, tai ir norėdamas daugiau nieko nesugalvosi. Močia vos betveria. Ana net ir naują audeką užmetė, vis mat — mano Agutei, vis — pamokysiu, gal norės. Ve, žiūrėk, ko ta Gina dabar ten gerklę laido.

Galulaukėje stovėjo Gina ir, įsirėmusi į šonus, šaukė. Juzė pasikėlė ant alkūnės, bet nieko negirdėjo. Stiktelėjo ant kojų. Aidai maišė žodžius, ir nieko negalėjai suprasti. Tėvas patapšnojo Juzei per petį:

— Bėk, pažiūrėsi, ko ji nori.

— Ot ožka, negali arčiau prieit. Stūgauja per visus laukus, lyg pasimetusi.

— Ale jau! Bėk tik, gal ką svarbaus tur pasakyt.

— Kiaušinio iš vištos neatima, — jau bėgdamas atsakė Juzė.

— Atvažiavo — galvojo likęs tėvas, ir keistas šiurpulys pagavo jį. Gina kažką skubiai aiškino Juzei, pas-

kui pasileido namų pusėn, o Juzė, atmetęs galvą, dideliais šuoliais bėgo į pamiškę.

— Tėvai! Močia namo šaukia! Aga atvažiuoja!

Jandaras valandėlę stovėjo nejudėdamas, paskui griebė Juzės ir savo dalgius ir, šuktelėjęs vyrams, kad eina namo, tvirtai nužingsniavo per rugieną.

— Kaip viskas klojasi, — guodėsi tėvas. — Kaip pagal užsakymą. Ir kaimenė beveik padvigubėjo, ir žalmargė, kurią taip pigiai pirkom, dabar pieno bemaž dvigubai duoda. O Naras kai pasveiko, tai Bėris nė supėti negali. Ir Juzė, va, koks darbininkas — geresnio su žiburiu nerasi. Ir Agutė po trijų metų ligos sveika grįžta namo. Grįžta — jis kartojo, ir vėl nerimas persmelkė. — Kas čia dabar, — pats gynėsi, — jei išleido važiuoti, tai viskas tvarkoje, ko čia būkštauju. Iš klausė Dievas maldos, juk močia ir meldėsi. Kai tik daktarai pasakė, kad gali nepagyti, tai nuo to laiko Dievas nė minutės neturėjo ramybės.

Kieme abu susiginėjo. Sūnus užsimanė pasikinkyti ir Narą, kaip jis čia vienu brička važiuos. Tėvas nusiėjo, juk Agos važiuoja parvežti.

Motina ragino nedelsti:

— Padėk vaikui įkinkyti, greičiau bus. — Ji sumirksėjo ir priejuoste nusišlucstė akis.

— Sutvarkysime, moč, sutvarkysime — ramino Jandaras.

— Bet... kažkoks nujautimas, lyg būtų kas atsitikę.

Jandaras stabtelėjo, apsižvalgė ir giliai įtraukė orą.

— Kas gi atsitiks! Ar įdėjai ką užkasti?

— Įdėsiu, įdėsiu, tik kad grįžtų sveikutė. O jerau mano, tegu tik greičiau atvažiuoja.

Juzė išsistempė iš daržinės bričką ir šluotražiu daužė molėtą šoną.

— Eik arklių atsivest, baigsiu — šuktelėjo tėvas.

Kol Juzė persirengė, tėvas pakinkė arklius, o motina gražiai sukrovė švarioj pintinaitėj užkandžius ir sudėjo į bričką, balta skepetaite užtiesus. Juzė dar segdamas rankogalius išbėgo iš trobos ir šoko į vežimą.

— Viskas tvarkoj, Juzeli? Tai... Palauk, botagą užmiršai!

— Ko jam dabar to botago?

Motina dingo priengyje ir greit grįžo, nešina botagą.

— Vis puošniau atrodys. Tai važiuk, sūneli. Tik atsargiai, neišsiverskit kur į griovį.

— Tai jau ir virsiu, — šyptelėjo sūnus.

— O ką gali žinoti, vaikeli. Tas mano nujautimas ne prieš gera. Važiuk, Juzeli, tik saugokis, sveiką Agutę parvežk.

Juzė timpltelėjo vadžiom ir išdulkėjo iš kiemo.

— Nesijaudink, motin, traukiniai dabar ir už vežimus saugesni, — ramino tėvas ir šypsojosi. Jandarienė suspaudė lūpas. Vežimas dingo už šakotų vieškelio medžių.

Pasišokinėdama per akmenis, brička dardėjo sausu keliu. Padėjęs koją ant bričkos sienos Juzė pasirėmė alkūne ir švilpavo. Važiuojant karšta nebuvo. Vėjas tai įlisdavo, tai išlisdavo pro rankoves, ir marškiniai pasipūsdavo kaip burės.

— Tai parvešiū namo džiaugsmo... Brolyt, tai prasidės vėl. Ir ko ji neprasimanydavo. Reiks gerai apsižiūrėti, duris atidarant, kad šluotkočiu kakton negaučiau. Nieko, atsilyginsiu.

Įvažiavo į stotį. Žmonių dar nebuvo, tikriausia buvo per anksti. Į peroną įvažiuoti galėjai, bet nebuvo kur prižiūrėti arklių. Juzė įsitaisė vežime laukti.

— Išauk tu man taip! Ot graži pasidarė. Reiks šeštadienį nueiti mudviem į vakaruškas. Prašoksime kartu vakarėlį, bus bernam ko raukytis. Tai prierezinsiu. — Juzė prunkstelėjo.

Pamažu žmonių prisirinko kone pilnas peronas. Naras pradėjo nerimti. Juzė išsoko iš vežimo ir su vadžiom rankose priėjo prie arklių. Iš tolo sušvilpė traukinys. Juzė ramiai glostė Narui kaktą. Žmonės pradėjo judėti bėgių link. Naras trypė grindinį, ir Bėris, pakėlęs galvą, kažko laukė. Juzė apsupo vadžias aplink ranką. Ir jį pagavo nerimas.

— O jei močia būtų teisingai nujautus, — jis prikando apatinę lūpą ir laukė.

Juodas traukinys išvilpė į stotį ir pūksėdamas sustojo. Arkliai išplėstom akim ir virpančiom šnervėm drebėjo vietoje. Žmonės grūdosi vieni lauk, kiti į vidų. Jie visi taip skubėjo. Juzė akimis neramiai ieškojo Agos geltonų plaukų. Nebuvo. Žmonės baigė sultipt. Pora konduktorių dairėsi pasivėlinusių. Daugiau niekas nelipo lauk. Reiškia, kas nors jai atsi... Iš traukinio išsoko geltonplaukė mergaitė!

Juzė, užmiršęs arklius ir ant rankos vadžias, staigiai pašoko ir riktelėjo:

— Agut, Aga! Čia!

Tą akimirką rūščiai sušvilpė traukinys. Išgąsdintas Bėris klaidiai sužvingo. Naras stojos piestu ir smeigė priekines kanopas Juzei į kaklą.

Kažkur toli skambėjo varpai. Buvo tvanku...

PASTABOS, PASTABĖLĖS

Redakcijai persitvarkius.

Nauji mokslo metai išvedė iš redakcijos kolektyvo Galiną Macelytę. Ji "Ateityje" dirbo nuo 1951 m. pavasario. Niekada nesigailėjo nei savo laiko nei darbo, kad "Ateitis" išeitų įdomesnė ir gražesnė. Gavus stipendiją, ji išvažiavo studijuoti į Mt. St. Joseph kolegiją (Mount St. Joseph, Ohio).

Dėkodami jai už nuoširdų darbą, kartu tikimės, kad ji savo talentų ne užkas, bet uoliai bendradarbiaus mūsų žurnale ir toliau.

Galina Macelytei išvykus, reikėjo papildyti redakciją, kad darbai nestotų. Į talką atėjo Virginija Grajauskaitė, pavasarį baigusi Mount St. Vincent kolegiją, Vilmanta Karečkaitė, studijuojanti žurnalistiką ir psichologiją, ir Gražvydas Botyrius, studijuojąs meną.

Pasitalkinę naujų jėgų, tikime, kad ir toliau išlaikysime "Ateities" jaunatvišką dvasią ir skleisime didžiuosius mūsų idealus.

Nuotaikos po stovyklos

Stovyklos virto ateitininkiškom mokyklom, kur per vieną ar dvi savaites įsigijama daugiau patyrimo nei per visus metus. Jos sujungia visus į vieną šeimą ir nuteikia idėjiniam darbui.

Iš šių metų stovyklų kiekvienas paršivežė gražius išpūdžius ir jais dar gyvena. Kodėl jos taip pasisekė? Pirmiausia — joms buvo gerai iš anksto pasirengta, sutelkta daugiau jėgų. Paskui — pačiose stovyklose buvo daugiau tvarkos ir daugiau darbo nuotaikos. Tai pastebėjome ir patys ir svečiai iš šalies. Atrodo, kad mūsų organizacija JAV jau nugali pirmuosius sunkumus ir savo dvasia primena anas gražias dienas, kurios buvo išgyventos Vokietijoje rengtose stovyklose.

Kad mūsų stovyklavimas duotų dar daugiau naudos, pavartykime užrašus, kuriuos pasidarėme stovykloje, prisiminkime, ką sakė vyresnieji, kokius padarėme pasiryžimus ir įgytas žinias pritaikykime savo kuopelių bei draugovių veiklai.

Didesnio tempo.

Išsijudinus mūsų organizaciniam gyvenimui, bereikia dar dažniau šaukti susirinkimus, padaryti juos įdomius, įtraukti kuo daugiau veiklių žmonių, jaunimo ir — susidrausminti.

Aktyviai junkimės į Federacijos rengiamą vaju. Nuo jo pasisekimo priklauso visi ateities planai. Kitą metų šaukiamas visos ateitininkijos kongresas Chicagoje. Tat jau dabar telkime tam lėšas ir savo planus. Telkime, aktyviai dalyvaudami vajuje.

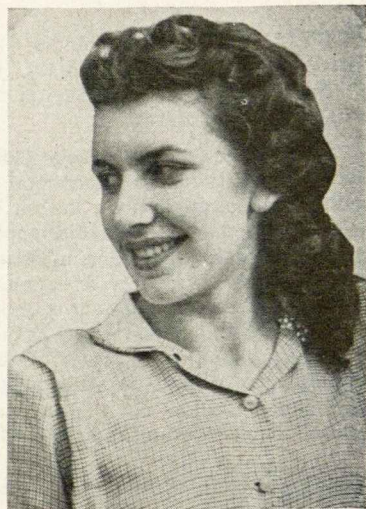
Bendradarbiams.

Atkreipiame dėmesį į mūsų bendradarbius ir korespondentus. Mum reikia dar glaudesnio ryšio, gausesnių korespondencijų, nuotraukų. Prašome rašyti, gyviau atsiliepti į mūsų prašymus. Taip pat laukiame ir jaunųjų kūrybos, straipsnių, įvairių pasiūlymų.

Medžiaga susirinkimams

Kiekvienas "Ateities" numeris turi tokios medžiagos, kuria galima pasinaudoti susirinkimams. Galima straipsnius paskaityti pačiame susirinkime, arba, iš anksto perskačius, pasirošti diskusijoms. Šiame numeryje pirmiausia reikia susipažinti su Federacijos Vado, Simo Sužiedėlio, straipsniu — "Palaimintojo Pijaus X pirmosios enciklikos 50 metų sukaktį minint". Iš šios enciklikos yra paimtas mūsų ateitininkiškas šūkis. Tad ši sukaktis vienckiu ar kitokiu būdu turi būti atžymėta ir mūsų kuopelėse bei draugovėse.

Kalbant apie stovyklas, pasinaudokime stovyklų aprašymais. Aptarkime jas, įvertinkime ir padarykime sprendimus, kaip kitą metų stovyklausime.

Galina Macelytė

KAPELIONO UŽRAŠAI

ALFA SUŠINSKAS

Didysis kriminalas

BUVAU LABAI nustebintas, kai vieną kartą išgirdau priekaištą, jog aš išradęs naują nuodėmę, naują nusikaltimą prieš Dievą...

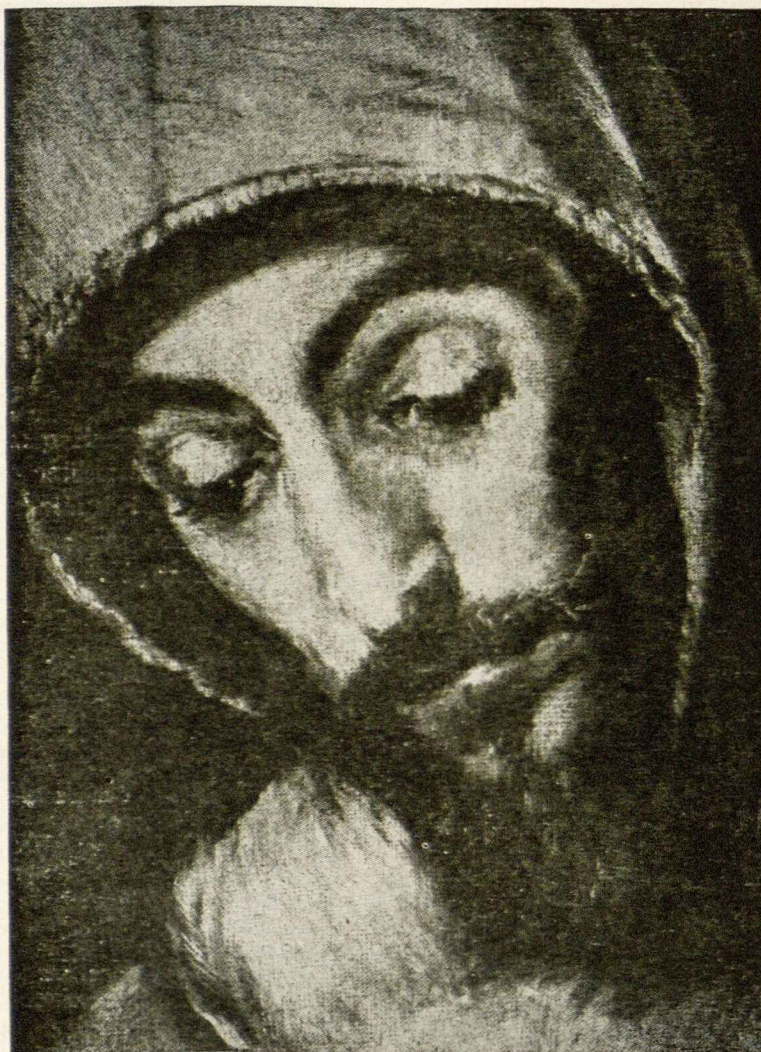
Buvo šitaip: per pamokslą išdėsčiau, kad lietuviams sąmoningai ir galint nesimokyti lietuvių kalbos bei ją nekalbėti yra mirštama nuodėmė; taip pat kalbėjau, jog mirštama nuodėmė yra lietuviams ir sąmoningai nesirūpinti lietuvių tautos reikalais... Dėl to kažkas mane pavadino "naujų nuodėmių" išradėju; kažkas nustebo ir sakė "dar niekada to negirdėjęs"; kažkas net stipriai pasipiktino mano "lietuviškąja herezija".

Na, pažiūrėkime, kaip čia iš tikrųjų yra!

Beveik visi žino, kad mylėti savo tėvynę, ją rūpintis ir jai aukotis yra dorybė; savo tėvynę niekinti, ją nesirūpinti yra blogybė arba nuodėmė. Savo tėvynę (ir visais jos reikalais) rūpintis yra labai daug būdų bei formų; taip pat ir savo tėvynei niekinti, jai kenkti yra daug būdų, daug kelių...

Visi tėvynės ir tautos reikalai įeina į tėvynės meilės dorybę bei šiai dorybei priklauso. O pati tėvynės meilės dorybė gi yra niekas kita, kaip ketvirtąjį Dievo įsakymo vykdymas. Juk kas savo tėvus niekina, jais galėdamas nesirūpina ir juos net išduoda (pav. priešams), tas sunkiai nusideda ir net nusikalsta. Kiekvieno vaiko tėvai tesudaro tik du asmenis, ir nusikaltimas jiems teliečia tik du žmonės. Kas gi nusikalsta kuriuo nors būdu savo tėvynei ir savo tautai, nusikalsta ne 2 asmenims, bet visiems, tai tėvynei ir tautai priklausančiams!.. Tėvynė, tauta ir kalba yra natūrali žmogui Dievo duota vertybė, ir kas šiai vertybei nusikalsta, — pačiam Viešpačiui nusikalsta! Kad ir mažas, bet panašus palyginimas yra su savižudyste: savižudys dėl to nusikalsta, kad jis sau atima gyvybę, kuri yra Dievo jam duota vertybė.

Mūsų tėvynė ir tauta kenčia baisiausiu būdu. Grobuonis priešas naikina Lietuvoje visa, kas lietuviška. Dalis tautos vaikų dabar yra laisvėje. Tad jei kažkurie iš jų nebesirū-

šv. Pranciškus susimąstyme (El Greco paveikslas)

pina tuo, kas yra lietuviška, jie didžiai nusideda ir net nusikalsta — jie padaro kriminalą!

Sunkiai nusidėti yra reikalingos šios sąlygos: 1) pats veiksmas ar dalykas turi būti didelis ir svarbus, 2) reikia pilnai suprasti, ką darai ir 3) reikia to laisvai norėti.

Mūsų kalbamai nuodėmei kaip tik ir tinka šios visos sąlygos: 1) Lietuva, visi lietuviški reikalai ir lietuvių kalba juk yra labai labai didelis ir svarbus dalykas lietuviui! 2) Vyresnieji patys gerai supranta, o jaunesniems tėvai, mokytojai ar vyresnieji aiškiai išaiškina, jog būtinai reikia rūpintis lietuviškais reikalais ir mokėti bei vartoti lietuvių kalbą; 3) kas nesirūpina lietuvių reikalais tiek, kiek gali, ir kas lietuviškai nesimoko bei nekalba, kiek leidžia sąlygos, — laisvai tai daro, pats pasirinkdamas šitokį savo elgesį...

Dėl to ir teigiu: kaltas nesirūpini-

mas lietuviškais reikalais ir kaltas lietuvių kalbos nesimokymas bei jos nevartojimas (dėl nenoro ar kvailios gėdos) lietuviui yra sunki, mirštama nuodėmė, o dažnai net ir kriminalas!..

Šia proga noriu ypatingai pabrėžti lietuvių kalbos mokymąsi tremtyje begyvenant. Lietuva ir lietuvių tauta plūsta savo pavergtų vaikų krauju, o kiti jos vaikai išeivijoje niekina net jos kalbą, pakankamai jos nesimokydami ar vengdami ją vartoti...

Taigi yra ir šitokių nuodėmių... Ir jos nėra kuris nors naujas išradimas ar tuščias svaisčiojimas patriotizmu...

Mūsų jaunieji, siekdami kilnių, saulėtų idealų, būdami pilni jaunystės jėgų ir būdami pasiryžę įveikti visas kliūtis, jiems kelią pastojančias, negi panorės likti savo kenčiančios tautos jaunaisiais kriminalistais...

Stasė Verbickaitė

Vilmanta Karečkaitė

NEPAŽISTAMA I

*Snieguotu keleliu beklaidžiodams
Aš sutikau tave,—
Ir sniegas virto gėlėmis baltoms,
Kai pažvelgei tu į mane.*

*Ach, pasakiškas akių žvilgsny,
Skaidresnis už dangaus mėlynę...
Užbūrei tu mane, gražuole,
Vėjeliui draikant tavo garbaną auksinę.*

*Ir palikau stovįs sniege bejėgis,
Lengvu žingsniu prakeliavai,
Veide su šypsena, o širdyje su meile
Lydėjau aš tave, kol pranykai.*

*Maža snieguolė nusileido man ant veido,
O skruostai degė kaip liepsna.
Bežadės lūpos tekartojo žodį vieną —
"O kas esi tu nepažįstama?"*

RUGSĖJIS

*Išblyškusiam tavam šypsny — sudegus vasara:
Žiogeliai saule pasigėrė!
Sulinkę, vėjo išpurenti vakarai basi!
Krūmokšniai pumpurėliais susivėlė!*

*Neprisiminki vasaros dainos! Ir Tu dainuoji:
Lietum žalumą nuo žalumo nuskini;
Su lapais kaip su plaštakėlėmis pašoki,
Kai bėga žeme jurginai drungni.*

*Nueis dainuojančia diena širdis kaip skambaliukas
Laisvam rugsėjui pasiguosti — — —
Nuskristi žydinčiu dangum ar atgalios pasukti?
Kentėti, ar perkentėjus nusijuokti?*

PAX CHRISTI

Pax Christi sąjūdis gimė Prancūzijoje, vokiečių okupacijos metais, kai viena katalikų rezistentų grupė nutarė, jog reikia melstis ir už savo priešus, o pasibaigus šiam karui, bendromis visų tautų jėgomis reikia ateity išvengti karų ir nesantaikų. Tai buvo Pax Christi užuomazga. Po karo šis sąjūdis, globojamas Paryžiaus arkivyskupo kardinolo Feltin, smarkiai praplito, išėjo iš už Prancūzijos ribų ir sparčiai vystosi įvairiose kraštuose.

Rugpiūčio mėnesį apie 400 jaunų vyrų ir mergaičių iš įvairiausių kraštų, su kuprinėmis ant nugarų, leidosi kelionėn per Vokietiją. Šią didelę kelionę, pavadintą "Taikos keliais", surengė "Pax Christi" sąjūdis. Buvo ten vokiečių ir prancūzų, olandų ir belgų, anglų ir amerikiečių, afrikiečių, indokiniečių ir korėjiečių — ir tarpe jų viena lietuvaitė. Pasiskirstę šešiomis grupėmis, traukėme garsios senosios Altenbergo katedros link.

Ėjome dešimt dienų pėsti Vokietijos keliais ir takeliais, po 20 km per

dieną, per lietų, saulę ir vėją. Girdėti buvo pasikalbėjimai įvairiausiomis pasaulio kalbomis; neretai prisiedavo ir pirštų kalbos griebtis, na, o blogiausiu atveju likdavo dar broliška šypsena — bendra visoms tautoms. Pakeliui dukart dienos sustodavome bendroms diskusijoms, — tai slėpdamiesi nuo lietaus po medžių šakomis, tai kepinčiami kojas prieš saulutę, — ir aršiai diskutuodavome aktualiausias problemas: Europos gynimąsi, Vokietijos apsiginklavimą, Bažnyčios socialines doktrinas, rusų ir amerikiečių santykius ir kt. Krikščioniškoje dvasioje visada prieidavome bendrų išvadų.

Vakare, sustojus nakvynei, suskambedavo įvairiomis kalbomis dainos: ispanai bandė vokiškai apsukti liežuvį, o prancūzai stengėsi, bene pa-
vyks ir lietuvišką sakinį sudainuoti. Kad ir pailsusios nuo kelionės kojos sutrepėdavo, besimokindamos įvairių kraštų tautinius šokius. O kai jau akys pradėdavo per daug merktis, lauko tamsoje, po žvaigždėtu dangumi pasigirdavo malda. "Hail Mary, full of grace", — prabildavo balsai

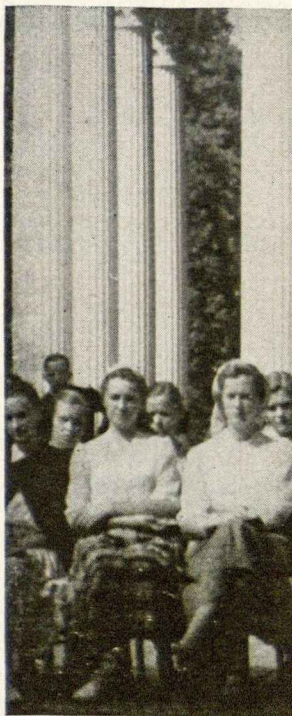
vename gale, "Gegruesst seist Du Maria", — lyg aidu ateidavo atsakymas iš kito šono. "Je vous salue, Marie", — girdėjosi kitame krašte, "Sveika Marija, malonės pilnoji", — atsiliepdavau ir aš, kiek galint garsiau. Ant galo, visi kartu kalbėdavome "Ave Maria, gratia plena", ir tada įsitikindavome, kaip gera turėti vieną bendrą kalbą.

Taip perėjome per Trierą, apžiūrėjome jo senuosius, dar romėnų laikų, griuvėsius — gyvą senosios europietiškosios kultūros paminklą. Ėjome per vulkaniškos prigimties Eifelio kraštą, gėrėdamiesi miškais ir apskritais kraterių ežerais, pailsėjome seno Maria Laach benediktinų vienuolyno tyloje ir toliau traukėme žaviais Reino krantais į Koelną.

Pasiekėme Altenburgo katedrą. Ten išsitiesėme į didžiulę procesiją su žvakėmis rankose. Nebejutome nei ant kojų sutrintų pūslių, nei nuo kuprinių skaudamų pečių, bet visi tikėjome, žinojome ir jautėme, kad esame broliai Kristuje, kad kartu dirbame ir siekiame to paties idealo — laisvo ir taikingo pasaulio.

T A I K O S K E L I A I S

UGNĖ KARVELYTE

JAUNYSTĖ VĖL SUŽYDO MARIANAPOLIO SODUOSE

ANTROJI MAS STOVYKLA

Vasaros pradžioje Paw Paw ežero pakrašty džiaugsmingai nuaidėjo jaunatviški ateitininkų šūkiai. Už poros mėnesių jie vėl pasigirdo kitame JAV krašte — Thompson, Conn. Rugpiūčio 22 d. Marianapolio Kolegijos rūmai ir sodai sušaukė apie 60 moksleivių ir studentų at-kų iš Bostono — Philadelphijos apygardos vienos savaitės stovyklai. Gausingi jaunimo būriai ten suvažiavo iš artimesniųjų vietovių — Bostono, Brocktono, Worcesterio, Waterburio, New Yorko, Philadelphijos. Atsilankė net ir clevelandiečių.

Paskaitų pynė

Stovyklaujantis jaunimas turėjo puikios progos pasisemti naujų žinių iš gausių prelegentų paskaitų, liečiančių religinį auklėjimąsi, tautinius reikalus, saviauklą ir organizacinius klausimus. Kun. V. Rimšelis, MAS Dvasios Vadas, kalbėjo apie katalikiškumo įgyvendinimą jaunuolio sieloje. Pr. Pauliukonis palietė šiuolaikines ateitininko religines pareigas. Kun. Yla kreipėsi į stovyklautojus dviem klausimais — nušvietė sąkmingo veikimo sąlygas ir pagvilde no religingumo klausimą mūsų tautiečiuose. Dr. A. Sidlauskaitė atkreipė dėmesį į charakterio ugdymą ir, kaip ir kun. Yla, pasikalbėjo kitais klausimais atskirai su mergaitėmis ir berniukais. Dr. A. Kučas kalbėjo tema "Pasisavink, kas vertinga, ir išlik, kas esi", o St. Lušys suderino idealizmą ir realizmą. Šv. Rašto tema prabilo į jaunuosius garbinvas stovyklos svečias vysk. V. Padolskis. "Ateities" vyr. redaktorius P. Jurkus atkreipė jaunųjų dėmesį į skaitymą ir lietuviškąją spaudą.

Atskiros grupelės ir visa stovykla bendrai nagrinėjo organizacinius klausimus. MAS CV pirmininkas A. Viliušis, R. Kontrimas, D. Škudzinskaitė ir kiti kalbėjo tomis temomis.

Gyvas religinis gyvenimas

Šv. Mišios ir pamokslai rytais ir bendros vakariinės mintys kasdieną stiprino stovyklaujančių jaunuolių sielas religinėje dvasioje. Kolegijos sodely gražiai įrengti kryžiaus keliai pasitarnavo išpūdingam Kristaus kančios apmąstymui. Iškilnės prie partizano kapo iššaukė gilius religinius bei patrijotinius jausmus. Rami atmosfera ir susikaupimas vyravo ir

specialiame vakare, skirtame Arkiv. Matulaičiui-Matulevičiui paminėti.

Sėkmingos varžybos

Kur čia apsieisi be konkur-ų! Varžybų mintis stovyklautojuose įžiebė įvairių pajėgų pasireiškimą. Vienas sugeba šen, kitas nusimano ten, — o varžybų laukai platus.

Vienas vakaras buvo pašvęstas dailiojo skaitymo bei deklamacijų praktikai. Kitą vakarą kuopos sutelkė savus pasirodymus.

Ir kokių tų konkursų nebuvo! Ir literatūros žinojimo, ir iškalbos, ir bendrojo išsilavinimo, ir dainų žinoji-

J. E. vysk. V. Padolskis su Lietuvos vyčių vadais stovykloje.

mo ir net užrašų tvarkingumo konkursas.

Gražios dovanos — lietuviškos knygos — atiteko įvairių varžybų laimėtojams: I. Nikolskytė iš Bostono (laimėjo deklamavimo konkursą vyresniųjų tarpe); V. Lušytei, Bostonas (deklamavimo — jaunesniųjų); D. Simonavičiūtei, Bostonas, literatūros žinojimo); B. Duobaitei iš Brocktono ir R. Giedraičiui iš N. Britain (pasidalino pirmąsias vietas iškalboj); D. Simonavičiūtei (bendro išsilavinimo); D. Rudžiūnaitei, Worcester (dainų žinojimo); R. Binkevičiūtei, Philadelphia (užrašų).

Kūniška mankšta

Kad dvasia galėtų būti sveika, reikia ir kūno sveikata susirūpinti. Stovyklautojai šiuo klausimu daug galvos nesuko — tenisas, krepšinis, futbolas, tinklinis, kvadratas, vandens ir kitokios sporto šakos spontaniškai sugėrė tam skirtas valandas ir net geroką laisvalaikio dalį.

Pasireiškė ir lengvoji atletika. K. Remeza laimėjo 100 m., o R. Butrimas (abu iš N. Y.) — 400 m. bėgimus. 1000 m. bėgimo laurai teko R. Valaičiui iš Clevelando. V. Matusaitytė išsikovojo pirmąją vietą mergaičių 60 m. ir 100 m. bėgimuose. Buvo ir komiško sporto rungtynių.

Prieš atsisveikinant

Iškilmingas posėdis, paskutinis punktas stovyklos darbotvarkė, įvyko sekmadienio popietėj rūmų parke. Atkū Federacijos Vadas prof. S. Sužiedėlis, kun. M. Martinkus, kun. Petrauskas, MIC, kun. Vaišnora, MIC, sesuo Augusta, St. Lušys, Pr. Pauliukonis, P. Jurkus, Bostono skautų atstovas ir A. Viliušis, MAS CV pirmininkas pakviesti garbės prezidiuman. Ilgesnį žodį tarė prof. Sužiedėlis, supindamas mokslą, tautiškumą ir religiją pilnutinėj žmogau; asmenybę.

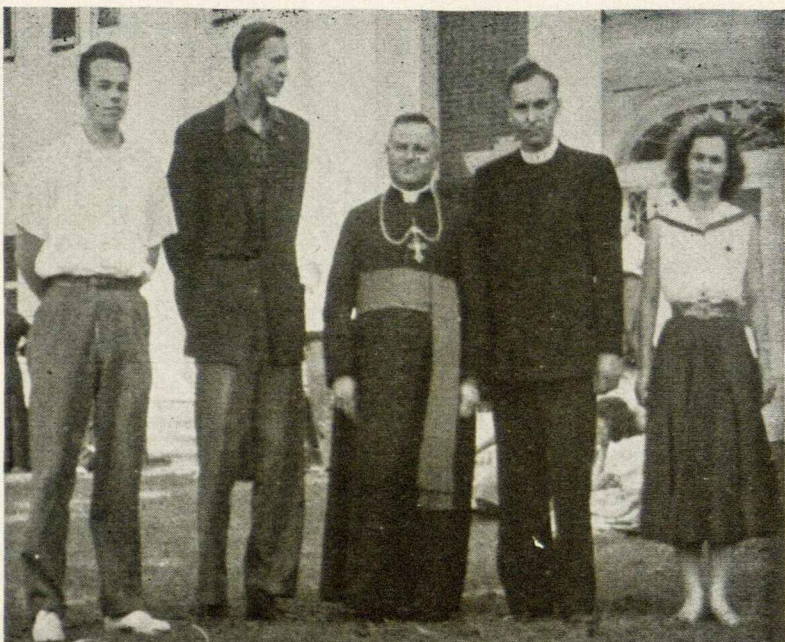
Nauji nariai davė pasižadėjimą — 6 vyresniojo ir 5 jaunesniojo moksleivio atko.

Pagarba valdžiai!

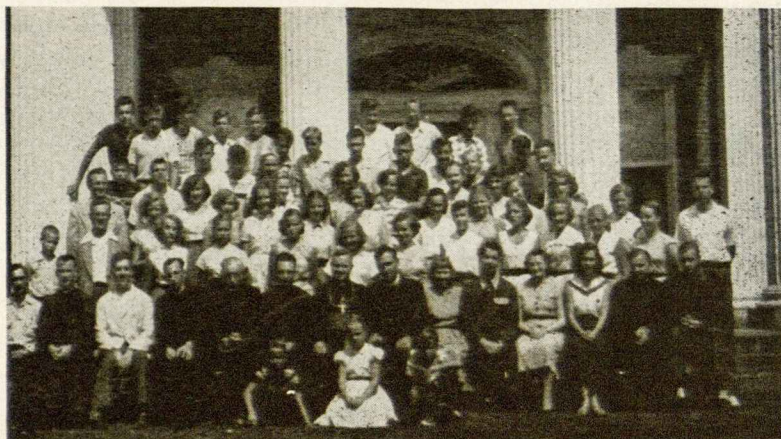
Kun. V. Martinkus iš Providence, R. I., aktyviausias stovyklos organizatorius, buvo stovyklos viršininku. Daug pastangų ir rūpesčio parodė marijonų vienuolyno viršininkas kun. St. Saplys, kun. Vaišnora, kun. J. Budzeika, K. Keblinskas, O. Vaitkevičius, kaip ir stovyklos pareigūnai: R. Kontrimas, — stovyklos komendantas, D. Škudzinskaitė — mergaičių vadovė, ir V. Vaitkevičius — berniukų ir sporto vadovas.

Per savaitę pailsėjęs ir kūniškai bei dvasiniai sustiprėjęs jaunimas nenoromis skirstėsi iš stovyklos, kupini neužmirštamų įspūdžių, kilnių pasiryžimų ir ateities susibūrimų svajonių.

E.

J. E. vysk. V. Padolskis su stovyklos vadovybe. Iš kairės į dešinę: V. Vaitkevičius, R. Kontrimas, toliau už vyskupo kun. V. Martinkus, D. Škudzinskaitė.

Stovyklautojai su svečiais, su J. E. vysk. V. Padolskiu ir vyčiais.

Stovykla mokosi dainų.
(Visos nuotr. kun. V. Paulausko)

TEN NETOLI KENNEBUNKO...

ELONA MARIJOŠIŪTĖ

Užtenka tik priminti porą vietovių, porą atsitikimų, porą dainos žodžių, ir visa dešimties dienų stovykla vėl stojas prieš akis. Nestovyklavusiems gal ir kažin kiek pasakodami, tegalėsime duot tik mažą vaizdelį viso to, kas buvo. Užtai, kas čia žodžiuose sudėta, tebus tik gilelė, — pats ažuolas tarp eilučių ten Kennebunke pasilikęs.

Suvažiavome

Šeštadienį, rugp. 29 d., suvažiavom traukiniais, autobusais, automobiliais iš pusės šiaurinės Amerikos: Baltimorės, Bostono, Čikagos, Clevelando, Detroito, Hartfordo, New Britaino, New Yorko, Philadelphiajos, Pittsburgho, Putnamo, Worcesterio. Nuo pat pirmos vakarienės susidarė draugiška, linksma nuotaika, kuri kasdien gerėjo. Tą vakarą atvyko ir "Voice of America" pareigūnai. Ant greitųjų sustatė programą, kurios didesnę dalį atliko new yorke-

čiai. Oro bangomis pasiuntėm eilėraščių ir dainų sveikinimus savo tėvynei.

"Labai pikta valdžią gavom, oi, nors už ją ir nebalsavom, oi" — dainavo "Skersvėjo" himnas. Komentanto švilpukas teko A. Sužiedėliui, mergaičių vadovės ir "darbdavės" pareigas eiti apsiėmė B. Miniataitė, berniukų užvaizda tapo J. Dėdinas, K. Keblinskas buvo sporto reikalų ministru, o "Skersvėjo" redakciją, su A. Sabaliausku priešaky, sudarė A. Barzdukas, G. Botyrius ir K. Keblinskas.

Kiekvieną stovyklavimo dieną

pradėdavom šv. Mišių auką. Fed. Dvasios Vadas Tėvas V. Gidžiūnas, kun. K. Juršėnas, kun. St. Yla, kun. Pakalniškis, Tėvas K. Žalalis trumpais, aiškiais pamokslėliais skatindavo mus galvoti ir spręsti dienos klausimus tikrojo šviesoj.

Per pusryčius daina vijos dainą

Enata Skrupskelytė

KENNEBUNK PORT STOVYKLOS DAINA

(Melodija "Teka saulė")

Suvažiavę iš didžiųjų miestų,
Gatvių dulkinų,
Stovyklaujam, dirbam ir dainuojam
Iš visų jėgų.

Aukštos pušys, dar aukštesnės bangos
Supas aplink mus
Ir pripildo kūrybingu darbu
Studentus linksmus.

Mes studentai, mes ateitininkai —
Lietuvos vaikai,
Mes užtvėnksim bedievybės srovę —
Bus kiti laikai.

Pasiryžę pikta nugalėti,
Drąsiai einam mes
Su Aukščiausiojo dangiška palaima,
Žengiam į kovas.

Elona Marijošiūtė

nuo pat pirmos dienos. "Į beržyną skuba Ona, ram ta drilia, oi lilia", — traukdavom neoficialų stovyklos himną. "Gėriau pieną per visą dieną", "darė Kėstas pranešimą" — tuoj primena aplink stalą kaip silkes susispaudusius koleges ir kolegas. Visų veidai švytėte švyti!

10 val. prasidėdavo darbas — paskaitos, referatai ir kt. Kadangi visą savaitę oro nuotaika sutapo su mūsų, rytinę darbo dalį galėjom atlikt lauke po ošiančiais lapuočiais. Paukščiai visokiausiais čirškavimais stengdavosi atkreipti į save dėmesį, bet paskaitos jiems nepasiduodavo ir tik pietų varpas nutraukdavo nesibai-giančius klausimus ir gyvas diskusijas.

Virš garuojančių sriubų ir vištienų vėl skambėdavo "ried, ried, ried račiukai", "taigi mat ramta drilia" ir daug kitų. Po pietų užtraukdavom "į jūrą, į jūrą, į jūrą", ir visas mūsų aštuoniasdešimt su viršum (savaitegalį gerokai per 100) sugarmėdavom į sūrują Atlantą. Prisimaudę, prisinar-dę brėždavomės smėly aikštes ir duodavom visų pasiilgtą kvadrata, lošdavom orinį, vyrų — futbolą. Švilpukas, 4 val. šaukies namo, būdavo visuomet per anksti. Pagal stovyklos terminologiją, nudegėm "didesniais kiekiais" — atvažiavę balti kaip sūriai, gale savaitės išvažiavom visokių atspalvių indėnais.

4:30 val. rinkdavomės į salę, kur paskaitos, referatai, pasikalbėjimai ir suvažiavimo dienomis (rugp. 3 d. — 6d.), įvairūs rinkimai, nutarimai ir t.t. sudarė priešvakarinę programos dalį.

Iš paskaitų lobyno

Daug žymių svečių ir ka'bėtojų teko matyti ir girdėti Kennebunke. Paskaitas skaitė: kun. prof. St. Yla —

Iškilmingas SAS suvažiavimo posėdis. Kalba Federacijos Vadas prof. S. Sužiedėlis

“Lietuvių religingumas ir jo bruožai”, Dr. Šidlauskaitė — mergaitėms, aktorius H. Kačinskas — apie lietuvių teatrą, prof. P. Padalis — “Ekonominės problemos katalikiškojo ir sociologinio mokslo šviesoje”, dr. J. Girnius — “Tarp amerikietiškos ir lietuviškos kultūros”, Vyt. Žvirzdys — apie Baltijos federaciją. Prof. J. Brazaičio paskaitą “šviesos ir švyturiai Lietuvos demokratiškame kelyje” perskaitė Vyt. Žvirzdys. “Ateities” redaktorius Paulius Jurkus kreipėsi į suvažiavusius, kviesdamas aktyviau reikštis lietuviškoje spaudoje. Prel. Juras ragino jungtis į senąsias lietuviškas organizacijas. Kalbėjo į mus ir mūsų mielas svečias J. E. vysk. V. Brizgys, kuris, deja, neilgai pas mus viešėjo.

Konkursų baruose

Popietėmis mus “vargindavo” įvairiais egzaminais, kuriuos, tiesa, konkursais vadino. Geriausiai juose pasirodė P. Zaranka ir V. Kleiza, o kiti neretai ir “Skersvėjy” būdavo išreklamuojami už “gerus” atsakymus Stovyklos himno konkursą laimėjo Enata Skrupskelytė iš Putnamo draugovės. Popietinių, salėj skaitomų paskaitų didžiausias priešas buvo “Hey Joe” plokštelė, kurią kaimynas už tvoros paleisdavo pilnu garsumu, jei tik pastebėdavo mus salėje. Tačiau pripratę prie didmiesčių triukšmo, greit jos nebegirdėjome. Kiek blogiau buvo su lauke skaitomų paskaitų priešais — uodais; su jais aštri kova ėjo iki pat paskutinės dienos.

Stovyklos komendantas Antanas Sužiedėlis tariasi su Kennebunk Port vienuolyno gvardijcu T. Viktoru Gidžiūnu.

Vakarai...

Pirmo sekmadienio vakaras buvo skirtas partizanams. Sutekus, ištiesime į ilgą eiseną ir bendrai kalbėjome rožančių. Ėjome tylūs, susikaupę nuo vienos koplytėlės prie kitos, prisimindami gyvųjų kancias, bekryžius mirusiųjų kapus ir išblaskytus brolius, o rankose mirgėjo dežantės žvakės. Prie šiais metais naujai pastatytos Liurdo grotos J. E. vysk. V. Padolskis priminė mūsų pareigas tėvynei. Nuo žvakų buvo šviesu aplink... Sugiedojom "Marija, Marija", vienas po kito užpūtėm žvakes ir tylūs kaip šešėliai išsiskirstėm poilsui.

Kiti vakarai buvo skirti linksmesnei nuotaikai. Gražiai praėjo muzikos vakaras, kuriame skambino N. Bogutaitė, D. Laukytė ir V. Tautvydaitė; dainavo P. Zaranka. Įd. mūsų buvo literatūros vakarai, kuriuose savo kūrybos skaitė "Ateity" dažniau pasirodantys pavardės: A. Baužinskaitė, V. Bogutaitė, V. Karečkaitė, E. Marijošūtė, D. Nauragyė, P. Natas, K. Keblinkas ir A. Sužiedėlis. Vieną vakarą plėškėjo laužas, kurio programoje buvo labai "sūrus" krikštas naujiesiems "fuchsams". O stiprus "Skersvėjo" traukimas bemaž kas vakarą nepamiršdavo nė vieno kėdės užkliuvusio. Neapsisėjome ir be šokių. Jiems grodavo patfono orkestrai, keturi akordeonistai ir trys pianistės.

Sporto varžybos

Povakarienių tinklinio rungtynių ciklą pradėjo C. V. nariai prieš "liaudį". "Liaudis" laimėjo. Mūsų sportmeniški svečiai su giedriausia nuotaika atidavė pergale stovyklautojų vardo gynėjams. Mergaičių "rytai" (Naujoji Anglija) išlošė prieš "vakarus" (Clevelandą, Čikagą). Baltimore laimėjo prieš New Yorką. Užtat vyrų "rytai" turėjo nusilenkti "vakarams"; vyrų New Yorkas supylė Bostoną. Lauko teniso rungtynėse Bostonas atsirevanšavo.

Suvažiavimas

Rugs. 3 d., prasidėjus suvažiavimui, mūsų popietinis laisvalaikis žymiai sumažėjo. Pirmieji suvažiavimo posėdžiai susidėjo iš draugovių veiklos pranešimų ir rinkimų: darbo prezidiumo (pirm. J. Dėdinas ir P. Zaranka, sekr. A. Baužinskaitė ir D. Vieraitytė), rezoliucijų komisijos (R. Adomaitis, G. Macelytė, R. Kontrimas), mandatų komisijos (ž. Daugėlaitė, K. Kudžma, R. Šomkaitė). Naujoni Stud. At-kų Centro Valdyto: buvo išrinkti: pirm. — K. Kudžma,

Stovyklautojai ir svečiai klausosi Federacijos Vado kalbos.

vicepirm. — R. Kontrimas, sekr. — R. Šomkaitė ir I. Mikulskytė, išd. — R. Adomaitis, užs. skyr. ved. — K. Keblinkas, inf. sk. ved. — J. Dėdinas. Naujoni revizijos komisijon: P. Grušauskas, P. Zaranka, Rūta Žukauskaitė.

Suvažiavimas nutarė pasveikinti Lietuvos Laisvinimo Veiksnius, eilę organizacijų, kongregacijų ir pavienių asmenų. Buvo nustatyta ir kitų metų studentų ateitininkų studijin: tema: "Kultūrinė integracija, kaip kaip asmeninė, tautinė ir moralinė-religinė problema".

Sekmadienį, rugsėjo 6, suvažiavimas ir stovykla buvo užbaigta iškilmingu posėdžiu. Kartė prezidiumą sudarė Fed. Vadas prof. S. Sužiedėlis, Fed. Dv. Vadas Tėvas V. Gidžiūnas, Vyr. Tar. narys kun. K. Jursėnas, Kontr. Kom. pirm. p. St. Lušys, Sen. raug. Sąj. at. t. St. Barzdukas, buvęs Stud. At-kų Sąj. C. V. pirm. Vyt. Žvirzdys ir naujasis C. V. pirm. K. Kudžma. Poėdžio metu 8

at-kai davė studentų pasisąjėdijimą. Prezidiumo nariai trumpais nuširdžiais žodžiais išreiškė savo sveikintimus. Visuomet mielai klausomas Fed. Vadas prof. S. Sužiedėlis kalbėjo ilgiau į suvažiavimo dalyvius.

Baigėsi suvažiavimas, davęs tiek daug puikių rezoliucijų, kurių pilną vertę teismuosiūm kitų metų draugovių pranešimuose. Baigėsi ir stovykla. Vakare juokino paskutinis "Skersvėjo" numeris. Sudainavę "Sudiev sesutės Bogutaitės", išėjo jo re-

Ar jau atsilyginai už š. m. "Ateities" prenumeratą? Patikrink, jei dar ne, skubėk siųsti. Iki lapkričio pirmos neturi likti nė vieno skolingio.

"Ateitis" negali būti veltui siunčiama. Yra skaitytojų, kurie taip mano, bet yra manančių, kad laikraštis leidžiamas veltui, prenumeratos nemokant. Nebūk jų tarpe ir, jei dar skolingas, skubėk atsilyginti.

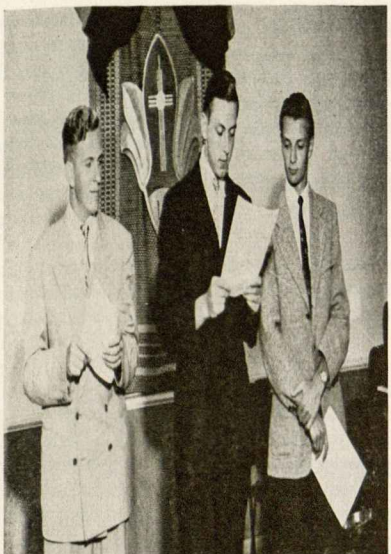
daktoriai iš salės, palikę klausytojus arčiau gilių atodusių, negu noro linksminis. Paskutinį kartą pasisokom, pavalgėm naktipiečius, pasimeldėm. Oras prisitaikė prie nuotaikos; laukė lijo, buvo didelis rūkas. Naktį vieno po kito išurgė dauguma automobilių atgal į tolimuosius miestus. Ryta, su kiekvienu "sudiev, sudiev", tirpo stovyklautojų būrelis. Pagaliau kiemas liko tuščias, pianas mustojo dainavęs ir "nuorganizuota" kiliausė atsikvėpė lengviau.

Išvažinėjom visur, bet reikia tik kokio žodžio ar melodijos, kad susirinktumėm mintimis prie Atlanto ir bangų pritariami dainuotumėm vandenynui.

Dėkojam. Dėkojam visiems, ypač Tėvams Pranciškonams, mums padėjusiems turėti šią stovyklą. O mes — stovyklautojai — vieni kitiems: "atėiu už naudingai, linksmai, lietuviškai praleistą savaitę ir — iki kitų metų"

Naujoji SAS Centro Valdyba. Iš kairės į dešinę: K. Keblinkas, K. Kudžma — pirmininkas, R. Kontrimas, R. Šomkaitė, J. Dėdinas, R. Adomaitis. (Trūksta Ir. Mikulskytės).

Per stovyklą pūtė "Skervėjis". Skaito: Kęstutis Keblinkas, Antanas Sabaliauskas, Gražvydas Bolyrius.

(Visos Kennebunk Port stovyklos nuotraukos V. Maželio)

ŠEŠIOS SAVAITĖS LAVALYJE

JUOZAS KONČIUS

KAM yra tekę važiuoti traukiniu iš Montrealio link Quebeco, tikriausiai, — kaip ir mes trejeta studentų, — pasijuto lyg staiga būtų patekęs iš angliškojo kontinento kažkur gilumon Prancūzijos, kur be keleto „užsieniečių“ kalbančių angliškai, visur girdis skambi, truputį su akcentu, apie kurį tik vėliau patyrėme, prancūzų kalba.

— Ar tu supranti, ką jie šneka, — klausia manęs kolega negriukas, įartinai dairydamasis aplink.

— Žinai, neviską, labai greit mala, o gal truputį net tarmiškai, — atsakiau, nenorėdamas pasirodyti visišku profanu, ypač kai išvažiuodamas pradžėjau būti tarpininku pirmose dienose, kur tik bus reikalas.

Dabar jau tikrai pajutome savo tikrąjį kelionės tikslą, būtent,

prancūzų kalbos studijos,

kurioms vykom šešioms savaitėms į Lavalio universitetą Quebece, jau prasideda čia pat traukiny. Retas kuris lietuvis studentas nebus girdėjęs šio pasaulinio garso pasiekusio universiteto, tačiau gal mažiau kam yra žinomas šio universiteto specialus šešių savaičių vasaros kursas tiems, kurie dėl atstumo laike mokslo metų universitete studijuoti negali. Tad vasaros metu į tą nuosąly ir ramų miestą suplaukia šimtai studentų iš visų pasaulio kampų pasisemti žinių ir bent dalinai pažinti prancūziškus papročius bei tradicijas. Be prancūzų kalbos kurso, kurį lanko didesnė pusė visų suvažiavusių studentų, kita pusė yra pasiskirsčiusi mažesnėmis grupėmis: filosofijos, pedagogikos, muzikos, gamtos mokslų, gregorianinio giedojimo ir tt. Kai kuriuose iš šių kursų, pvz., filosofijos, kiek teko girdėti, dėstomoji kalba yra anglų, kadangi studentai vyrauja iš angliškai kalbančių kraštų ir yra vyresnio amžiaus. Tačiau visko centre stovi prancūzų kalbos kursas, kuriuo, mano nuomone,

vertėtų susidomėti ir mūsų studentijai,

ypač tiems, kurie studijuoja prancūzų kalbą, o tokių atrodo vienas, kitas yra.

Kadangi studentai suvažiuoja nevienodo išsilavinimo, tad kurso pradžioje yra egzaminai, pagal kurių davinius studentai yra suskirstomi į klases. Vykstant tad patartina truputį pakartoti gramatiką ir literatūrą bendrais bruožais: epochas, rašytojus, kūrinius etc. Praeinama programa yra irgi pritaikyta pagal klasę, būtent, gramatika, fonetika, literatūra, diktėja, pasikalbėjimai, o taip pat kasdien būna viena pamoka skirta prancūzų dainoms ir žaidimams.

Už šį šešių savaičių kursą universitetas duoda aštuonis kreditus, beto, baigusieji kolegijas keturių vasarų bėgyje čia gali įsigyti magistro laipsnį.

Kiekvienas studentas yra įpareigojamas garbės pažadu nevertoti kitos kalbos tarp mokyklos sienų bei įvairiuose subuvimuose kaip prancūzų. Žinoma, šis garbės pažadas nevisuomet garbingai yra ištesimas, bet prasižengėlių skaičius nėra didelis. Tokiu būdu ir silpniau mokantieji kalbą, čia atvažiavę, padaro gan didelę pažangą.

Ypatingai svarbią vietą kurso programoje sudaro organizuotas laisvalaikio praleidimas, kas suriša visą studentiją ir profesūrą į vieną artimą šeimą. Čia įeina studentų vakarai su pačių paruošta programa, kino seansai, koncertai, teatras, ekskursijos, piknikai ir t.t. Pati gamta yra nepaprastai žavinga, kuria galima tik grožėtis, aprašyti nei neįmanoma.

Quebekas su savo tipingomis mūro sienomis, primenančiomis betkurį vakarinės Vokietijos miestą, yra taip pat svarbus istoriniu atžvilgiu. Čia prieš porą šimtų metų įvyko lemiamoji kova tarp anglų ir prancūzų, kuri baigėsi pastarųjų neseckme. Dar ir šiandien iš anų dienų byloja didžiulis fortas, dabar jau sumodernintas. Jame laikosi Kanados kariuomenės dalinys, o apie jį ir visu šv. Lauryno upės pakrančių dar tebestovi

išdėstytos didžiulės patrankos. Mieste taip pat gausu muzėjų ir paminklų. Vasaros metu Quebecą pravažiuoja tūkstančiai turistų. Tad nenuostabu, kad visa ši prancūzų kultūra persisunkusi atmosfera, mieste virš 90% prancūzų, kartu su rūpestingai suplanuota mokyklos programa, iš triukšmingo Amerikos gyvenimo patekusiam studentui sudaro nemirštantį įspūdį. Tiesa, čia yra studentų ne tik iš Jungtinių Valstybių, gan nemažai privažiuoja ir iš Pietinės Amerikos, bet amerikiečiai vyrauja.

Lietuvių studentų be manęs nebuvo, tačiau lietuvių vardo įsikalbėjus jau aiškinti nereikia. Vienas klausęs paskaitas Notre Dame pas prof. Kolupailą, iš šio net ir lietuvių kalbos istoriją sužinojęs, kitas pažįstas lietuvaite Jungtinėse Tautose, kuri mokanti begales kalbų, o studijuojančių kartu su lietuviais tai net visą eilę teko sutikti.

Knygos, laisvalaikis draugų tarpe, kur skamba daina, pinasi pažintys, visą šešių savaičių laiką paverčia viena nepamirštama valanda. Dar rodos ką tik nuskambėjo M. Mordret skardus balsas susipažinimo vakare, ragindamas nedrąsiusius į ratą, kai jau vėl girdi jo vedamą, dabar visi pritaria, atsisveikinimo dainą, „Sudiev, draugai, sudiev“. Visi studentai ir profesorai atskiria kaip artimi bičiuliai, tvirtai pasiryždami sekančiais metais vėl susitikti.

Jeigu atsirastų norinčių vykti sekančią vasarą, dėl informacijų gali kreiptis šiuo adresu: Cours D'été, Université Laval, Québec, Canada. Rašyti galima ir anglų kalba.

IR KANADIEČIAI STOVYKLAVO

Pačiame vasaros kaitrume didelis būrys Kanados ateitininkų suvažiavo į gražų p. Narušio ūkį, netoli Hamiltono, pasistatė ten palapines ir puikiam paežery pradėjo stovyklauti. Dvi savaites dideli ir maži braidė po gėlėtas pievas, maudėsi ežere ir gyveno bendra ateitininkiška nuotaika, kurią besišypsanti saulė dar labiau nuskaidrino.

Stovyklos viršininkas buvo Dr. A. Juozapavičius, komendantas — p. Kaknevičius, dvasinė nuotaika rūpinosi kun. B. Pacevičius. Mergaičių skyriaus vadovė — St. Verbickaitė, o ūkio reikalai krito ant Andriulio ir Bražuko pečių. Stovykla nebuvo per daug perkrauta paskaitomis. Jas skaitė: kun. B. Pacevičius, p. Andriulis, p. Ignaitis, inž. Razgaitis, Tėvas Bernardinas Grauslys, p. Šadreika ir p-lė Prapuolenytė.

Vakaraus stovyklautojai dažniausiai rinkdavosi prie laužo, ir ten įvykdavo įvairūs meniniai pasirodymai, palydėti linksmųjų brolių juoko.

Dienomis būdavo pravedamos sporto varžybos, kuriose dažnai iškildavo naujos „žvaigždės“. Viena diena buvo paskirta susikaupimui ir brolių partizanų prisiminimui. Tą dieną stovyklos vėliava teiškilo tik iki pusės stiebo. Vakare prie gražiai paruošto Nežinomojo Partizano kapo ir aukuro buvo atlikta turininga meninė programa. Įspūdingą žodį pasakė kun. Tadarauškas.

Pirmosios savaitės pabaigoje stovykloje įvyko Kanados ateitininkų suvažiavimas. Iš įvairių Kanados miestų buvo atvykę atstovai. Pasiidalinta mintimis dėl tolimesnio veikimo, išrinktos naujos valdybos. Suvažiavimo metu stovyklautojų skaičius buvo pakilęs net iki šimto.

Rugp. 8 d. paskutiniame stovyklos lauže ugningą žodį tarė p. Matulionis, ir kanadiečiai ateitininkai vėl išsivaižinėjo tęsti savo darbo. Kitais metais tikimasi stovyklon dar didesnę skaičių bendraminčių suburti.

Kaip veikia televizija

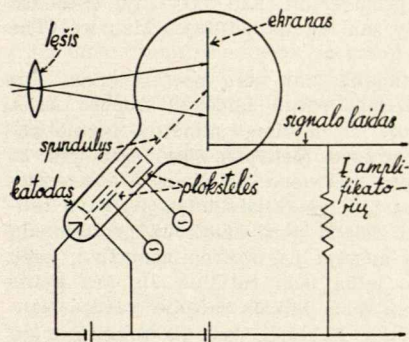
ANTANAS SABALIAUSKAS

Ikonoskopas

(Tęsinys iš 7 nr.)

Pereitą sykį kalbėjome apie principus, kuriais remiantis veikia televizijos priimtuvai. Pagrindinė jo dalis — vakuumo vamzdis, vadinasi kineskopas. Dabar kalbėsime apie televizijos „mikrofoną“, aparatą, kuris vaizdą paverčia elektromagnetiniais virpėjimais.

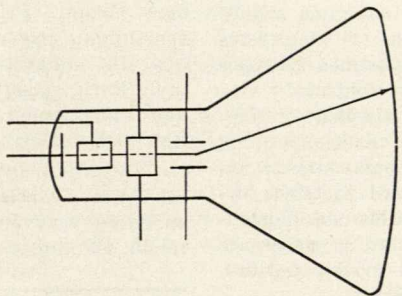
Ikonoskopas irgi yra vakuumo vamzdis, tačiau truputį kitokios konstrukcijos: jo viduje yra ekranas, kuris apšviečiamas pro žiūrono lęšį, panašiai kaip foto aparate. Tuo pačiu metu tas pat ekranas yra bombarduojamas elektronų spinduliu visai kaip kineskope. Ekranas pakraunamas elektronais, kurie nubėga specialiu laidu. Tuo metu, kai spindulys pataiko į tą ekrano vietą kuri yra apšviesta, ekranas praleidžia daugiau elektronų, gi tamsios vietos elektronų tekėjimą sulaiko. Iš to pasidaro labai tankus srovės virpėjimas pagal tai, kokią paveikslą vietą spindulys tam tikrą momentą apšaudė. Šie srovės virpėjimai po to eina į grandinę, vadinamą amplifikatorių, kur tie virpėjimai yra sustiprinami, o po to eina į bokštą ir iškeliauja kaip radijo bangos į erdvę.

Tinklelio signalas

Pasiekę televizijos anteną, šios bangos vėl eina į amplifikatorių, būna sustiprinamos ir laidu įvestos į kineskopą. Kineskope prie katodo arba elektronų šautuvo yra labai plonas tinkelis, kuris pagal šias bangas pasidaro daugiau ar mažiau pozityvus arba negatyvus. Kai ikonoskope spindulys pataiko į šviesią ekrano vietą, ekranu teka didesnė srovė, bangos dydis tampa didesnis, ir kineskope tinkelis pasidaro labiau pozityvus. Pasekmė iš to būna labai aiški: pozityvus kūnas elektronų spindulio taške elektronus pagreitina; jie veržiasi pro tinkelį, ir tą momentą kineskopo ekranas sušvyti labiau. Ekrane matoma baltesnė vieta. Nesunku supras-

ti, tačiau, kad norint kineskope turėti tokį pat poveiklį kaip ir ikonoskope, abu elektronų spinduliai turi virpėti, t. y. bėginėti po ekraną kartu — synchronizuotai. Tokiu būdu televizija turi trejopas bangas: signalo (spindulio virpėjimai), vaizdo (tinklelio bangos) ir garso (paprastai radijas).

Aišku, kad šie trejopi virpėjimai jau yra komplikuoti dalykai, ypač jei prisiminsime, kad vienoje apylinkėje ima veikti net kelios televizijos stotys. Jų visų virpėjimai turi būti labai skirtingi, kad nekliudytų viena kitai. Juk nenorėtume matyti vaizdą iš vienos stoties, o girdėti muziką iš kitos! Todėl Amerikos vyriausybė šiuo metu labai atsargiai duoda leidimus naujoms stotims, prieš tai ypatingai ištyrusi ar naujoji stotis nekliudys kitoms jau veikiančioms stotims. Speciali komisija paskiria bangų ilgį, kurių visa kombinacija vadinama „kanalu“. Paskirdama „kanalą“, komisija tuo pačiu garantuoja, kad juo stotis galės pasiekti žiūrovą niekieno netrukdoma.

AR ŽINAI, KAD

- Lietuvoje ledyno laikais milžiniškos masės vandens, kurios susidarė iš betirpstančių ledynų, išgrauzdavo gilius, plačius griovius, kurie virto ilgais, siaurais, giliais r turinčiais stačius krantus ežerais. Šios rūšies yra Sartų, Asvejos (Daubingių), Juzinto, Tauragno, Gausto, Galadusio ir daug kitų ežerų.

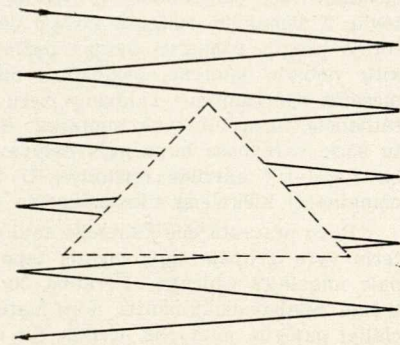
- Rambynas prie Nemuno (tarp Ragainės ir Tilžės) yra tik 46 m. augštumo, bet plačiai žinomas kaip sena lietuvių šventovė, apie kurią pasakojama daug padavimų ir legendų.

- Nemunas išteka iš gudų žemės ir yra 937 km ilgumo. Jo baseinas, t. y. tas visas plotas, nuo kurio intakais į jį suteka vanduo, apima 98,000 kv. km.

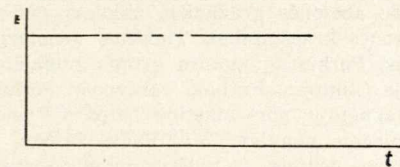
- Mūsų miškuose daugiausia auga spygliuočiai, kurie sudaro virš dviejų

Grafiškas vaizdo perdavimas

Taigi, visa, kas aukščiau pasakyta, galima sutrumpintai taip apibūdinti: spinduliai ikonoskope ir kineskope synchronizuotai, linijomis apšviečia abu ekranus. Šviesos energija reguliuoja elektros energijos kiekį ikonoskope, o elektros energija reguliuoja šviesą kineskope. Paprastumo dėliai įsivaizduokime, kad norime perduoti juodą trikampio paveikslą. Tuomet ikonoskopas atsuikamas į juodą trikampį ant balto fono. Šviesos spinduliai patenka per lęšį ant ekrano ir jame matome juodą trikampį. Elektronų spindulys bėga per trikampį ir tuo metu, kai apšviečia juodumą, srovė visai sustabdoma. Gauname tokį spindulio taką:

Jei šis elektronų tekėjimas būtų norima pavaizduoti laiko atžvilgiu, turėtume sekančią kreivę:

Šis signalas perduotas į kineskopo tinkelį, sudarys jūsų televizijos priimtuve juodą trikampį.

trečdalių visų medžių. Iš spygliuočių pirmąją vietą užima eglės (40%), po jų seka pušys. Lapuočiai sudaro apie 25%.

- Lietuvos žemė jau buvo apgyventa žmonių maždaug prieš 7,000 metų.

- Tautiniu - kalbiniu požiūriu mes priklausome aisčių šeimai, kurią senovėje sudarė lietuviai, latviai, sėliai, prūsai, kuršiai ir jotvingiai.

- Lietuvių kalba savo formomis ir žodynu laikoma artimiausia Europoje bendrajai indoeuropiečių prokalbei — sanskritui.

- Pereitame šimtmeetyje vokiečių Dr. Sauerweinas išmoko lietuviškai ir taip pamilo mūsų tautą, kad pasidarė didelis kovotojas dėl lietuvių kalbos teisių Mažonoj Lietuvoj, kad sukūrė dainą „Lietuviais esame mes gimę“, kuri tapo Maž. Lietuvos tautine giesme.

DĖL LAIMĖTOJO GARBĖS

III Š. AMERIKOS LIETUVIŲ SPORTINĖS VARŽYBOS

Gyvendami asimiliacijos sukūriuose, turime džiaugtis kiekvienu didesniu lietuvių susibūrimu. Ypatingai malonu, kai susirenka jaunimas pabendrauti. Ir štai rugsėjo mėn. pirmą savaitgalį Chicagon suvažiavo lietuviai sportininkai. Buvo jų tarpe matyti ir keletas veteranų, gerai žinčių sportininkų, tačiau ryškia daugumą sudarė jaunimas, kuriam Lietuvoje teko praleisti tik kūdikystės dienas. Į III šiaur. Amerikos lietuvių sportinės žaidynės suvažiavo 238 sportininkai iš įvairių šio kontinento vietovių. 2 dienas jie rungėsi, kovojo dėl laimėtojo garbės, turėjo progos užmegsti naujas pažintis, pabendrauti su kitų vietovių jaunimu, pasidalinti mintimis, stebėti žymesnius sportininkus. Žaidynių metu teko pastebėti vyraujančią tikrą olimpinę nuotaiką. Svarbiausiu momentu šiose varžybose buvo pats dalyvavimas, gi pasekmės buvo gal tik antrinis reiškinys. O tai sveika pažiūra, džiuginanti kiekvieną tikrojo sporto mėgėją.

Buvo pravesta eilė kamuolio žaidimų. Krepšinio meistrų vyrų grupėje šiais metais tapo Toronto Vytis, finale nugalėjęs Chicagos Perkūną 30:26. Krepšinio lygis tačiau nelabai džiuginantis, nors matėsi ne vienas potencialiai pajėgus jaunuolis. Reikia tik organizuotumo, kad šioj šakoj būtų pasiekta aukštesnė klasė. Jaunių grupėje pirmą vietą laimėjo Chicagos Gintaras, finale nugalėjęs Clevelando Žaibą atstovus 57:24. Maloniai visus nustebino už Gintarą žaidęs Amerikos lietuvis J. Senkus. Tai be abejonės gražiausią žaidimą per visas varžybas parodęs krepšininkas. Tinklinio meistrų vyrų grupėje tapo Perkūnas, moterų grupės nugalėtojo vardą išsikovojo Gintaras. Futbolo varžybose Perkūnas oficialiai išėjo laimėtoju, nors aikštėje Toronto Vyčio vienuolikė perkūniečius nugalėjo 2:1. Vyčio žaidėjų registracija tačiau buvo nepilna, ir todėl komanda diskvalifikuota. Komančinėse stalo teniso varžybose Gintaras vėl laimėjo meistrų vardą, gi moterų grupėje vyravo Clevelando Žaibas. Vyrų vieneto varžybas laimėjo Pr. Gvildys, finale įveikęs J. Šoliūną 3:0. J. Rūtelionienė laimėjo moterų grupės turnyrą. Pirmą kartą žaistas ir lauko tenisas.

Lengvosios atletikos varžybose, kurios šiais metais pritraukė didelį jaunimo būrį, be abejonės vyravo Clevelando Žaibas, surinkęs 203 taškus. Antroji vieta atiteko Chicagos Perkūnui su 118 t. Nors daugumoje rezultatų nebuvo labai geri, tačiau reikia džiaugtis, kad dirbama šioje srityje. Be veteranų Keturakio ir Puzinausko, laimėjusių savo disciplinų varžybas, reiktų paminėti G. Motiejūną (Žaibas), kuris be abejonės buvo geriausias jaunis šiose varžybose. Neužmirštini ir Puškorius, Vadopalas, Šaltenis ir Valaitis (Žaibas), Adamkavičius (Lituanica), Zubkutė (Perkūnas). Geriausiai lengvoje atletikoje pasirodžiusia tenka skaityti Elvyrą Šikšniūtę, kuri nors ir per pirmas varžybas susižeidusi ir skausmo kankinama, sėkmingai varžėsi ir savo klubui surinko 20 t. bei efektingai prisidėjo prie estafetės laimėjimo. Jai priklausio ir geriausia šių žaidynių individualinė pasekmė. 50 metrų bėgime ji išbėgo rekordine pasekme — 6.8 sek., tai jos pačios prieš 2 metus pasiektas Lietuvos rekordas. Tikėkimės, kad mūsų lengvatletai ir toliau darbuosis savo srityje ir susilauks geresnių pasekmių.

Džiugina ir faktas, kad ateitininkų dalyvavimas šiose žaidynėse buvo itin gausus ir sėkmingas. Krepšinio varžybose matėme ne vieną atką Clevelando Žaibe, iš

kurių pažymėtinas J. Kijauskas. Lengvoje atletikoje be Šikšniūtės, Valaičio, Puškoriaus, Vitkaus ir kitų veidų matėme daugelį jaunuolių, dabar bandančių pirmuosius savo žingsnius sportinėje veikloje. O stalo tenise II vietą išsikovojo J. Šoliūnas. Nuovargis jam neleido aukščiau iškopti. Prisidėjo ateitininkai ir dovanomis prie sportininkų pagerbimo. Visi šie faktai yra labai malonūs. Jie konkretus įrodymas prieš neteisingus užmetimus, kurių pasigirsta ateitininkų adresu. Reikia tikėtis, kad mūsų bendraminčių sportiniai pasireiškimai gerės tiek kiekviniame tiek kokybinėje plotmėje.

Kaip jau sakytą, šiose žaidynėse socialinis aspektas buvo svarbiausias. Tikėkimės, kad tokios lietuvių sportinės varžybos, kurios virto jau lyg ir tradicija, ir toliau sėkmingai ugdytų lietuvišką sportuojantį jaunimą.

NAUJA JĖGA LEDO RUTULIO PASAULY

Ledo rutulio sezonas jau artėja; netrukus šešiuose šiaurinėse Amerikos kontinento didmiesčiuose garsiosios lygos (NHL) komandos varžysis dėl pasaulinio profesionalų meistrų. Montrealio Canadiens tikisi šį sezoną laimėti daugiau varžybų, nes to klubo spalvas greičiausiai gins dar jaunas, bet jau plačiai pagarsėjęs Jean Marc Beliveau. Jis specialistų vertinamas taip gerai, kad ne vienas iš jų yra pareiškęs, jog Beliveau šiuo metu yra geriausias ledo rutulio žaidėjas pasaulyje. O tai jau reiškia šį tą, ypač prisimenant, kad aktyviųjų eiles dar nėra apleidęs pasauly sau lygaus neturėjęs Maurice (The Rocket) Richard.

Šis jaunuolis oficialiai dar nėra profesionalas. Jis praeito sezono metu ledo rutulį žaidė už Quebec Aces, Quebec Seniorų lygoje. Jo žaidimas minėtoje lygoje neturėjo sau lygaus varžovo. Beliveau šiuo metu yra 22 metų amžiaus. Jis yra kiekvieno NH lygos klubo svajonė, tačiau Montrealis jau lyg ir įsiviliojęs jį į savo rankas. Beliveau neturi didelio noro žaisti už profesionalų klubą, nes būdamas mėgėju jis uždirba nemažiau, negu pašventęs visą savo laiką ledo rutuliui. Jis yra geras pavyzdys, kad dažnai šiais laikais mėgėjo vardas naudojamas tik pro forma. Sakoma, kad jis praeitų metų bėgyje uždirbs nemažiau 20.000 dolerių. O ledo rutulio žaidėjams tai beveik negirdėta suma. Savaime suprantama, kad šis jaunuolis turi daug mecenatų.

Nėra reikalo aiškinti, kad būtų labai malonu, jei šis jaunuolis ateinančio sezono metu tikrai pereitų į profesionalus. Jo geras čiuožimas ir ypač geras lazdos valdymas yra puikios sportinės karjeros garantija. Jo dalyvavimas rungtynėse patrauktų ne vieną sporto mėgėją, kuris gal šiaip patinętų nuvykti į salę pasižiūrėti ledo rutulio varžybų. Reikia manyti, kad jeigu jis žais ledo rutulį profesionalų eilėse šį sezoną, tai varžyboms pasibaigus, sekantį pavasarį jam atiteks Calder Memorial taurė, skiriama geriausia pirmus metus profesionalų tarpe ledo rutulį žaidžiančiam sportininkui. Vargu ar atsirastų konkurentų šiam prancūzų kilmės jaunuoliui varžybose dėl minėtos taurės.

Paskutinėmis žiniomis, kurios redakciją pasiekė, kai šis straipsnis jau buvo sulaužytas, Jean M. Beliveau spalio 3 d. pasirašė penkeriems metams sutartį su Montreal Canadiens klubu ir oficialiai perėjo į profesionalus. (Red.)

KREIVOS ŠYPSENOS

Mergaičių kolegijos kambarinė:

— Ar galiu paimti šį mažą kilimėlį, kur prie jūsų lovos ant žemės guli, ir jį išpurtyti?

Studentė: — Tai ne kilimas. Tai mano kolegės rankšluostis!

Fuksas savo kambario kolegai:

— Sakyk, ką gi pats sau galvoji, mano lietpaltį užsidėjęs?

Draugas: — O ar tu nori, kad mūsų nauja eilutė sušlaptų?

— Jis buvo išmestas iš mokyklos už apgaudinėjimą.

— Ką gi jis padarė?

— Jį sugavo beskaiciuojantį savo šonkaulius per higienos egzaminus.

Profesorius: — Jaunas žmogau, ar tamsta esi šios klasės mokytojas?

Studentas: — Ne, pone profesoriau.

Profesorius: — Tai tuomet nekalbėk kaip idiotas!

— Aš dabar pailiuosiu, ką aš turiu galvoje, — pareiškė profesorius, švarutėliausiai nutrindamas juodą lentą.

Jis buvo truputį nedrąsus, ir kai jį apkabino jį ir pabučiavo už atneštas gėles, jis tylutėliai pakilo ir rengėsi išeiti.

— Aš nenorėjau tavęs ižeisti, — susijaudino ji.

— O, aš visai neįsiseidžiau, — atsakė jis. — Aš einu parnešti daugiau gėlių.

Ištaigos viršininkas jaunai mergaičiai, atėjusiai įieškoti darbo:

— Ar jūs, panele, mokate spausdinti rašomąją mašinėlę?

— Taip, aš vartoju biblinę sistemą.

— Aš dar niekad apie ją negirdėjau. Kokia tai yra?

— Jieškokite ir rasite.

NAUJOSIOS SAS CENTRO VALDYBA

1. Pirmininkas K. Kudžma dirba, vargšas, dieną ir naktį.
2. R. Šomkaitė ir sekretoriatas.
3. Ex-izdininko Kleizos įpėdinis.
4. Neilgai truko, kol nauja valdyba visą tvarką aukštyn kojom apvertė.
5. Naujosios valdžios simbolis R. Kontrimas.

(Piešiniai G. Betyriaus)

— Mūsų ekonomijos profesorius kalba pats su savim. O kaip tavo?

— Ir manasis taip pat, tik jis to nežino, — jis mano, kad mes klausomės.

— Padariau logišką išvadą, — sako tylus, vidutinio amžiaus vyras savo advokatui. — Aš turiu skirtis su žmona. Ji mūsų miegamajame kambarielyje laiko ožką, kurios kvapo aš ilgiau nebegaliu pakęsti.

— Ar mėginate miegoti atidariais langais? — klausia advokatas.

— Kaip tai, su atdariais langais? — pasikarščiuoja vyras. — Tada išleisčiau visus savo karvelius!

Vienas redaktorius pareiškė skaitytojui:

— Jeigu kartais jūs rastumėte klaidą, įveltą mūsų laikraštyje, nemanykite, kad tai buvo padaryta betiksliai. Mes visiems ką nors įdedame, nes kai kurie žmonės skaito laikraščius tik tam, kad atrastų juose klaidų.

Du jauni žmonės išsoka iš stovinčio traukinio. Vienas persigandęs sako kitam:

— Bijausi, kad būsiu pametęs piniginę.

— Ar žiūrėjai į kišenes? — klausia kitas.

— Taip, į visas, išskiriant vieną.

— Kodėl nepasižiūrai ir į tą vieną?

— Nes, jeigu piniginės ir toje nerasčiau, numirčiau vietoje.

— Ar buvo ten karšta, kur jūs vasarojote?

— Nepaprastai. Ir nei vieno medžio! Mes pasikeisdami sėdėjome vienas kito šešėlyje!

— Dabar, — linksmai atsikvėpė profesorius, — surinkit visus rašomuosius ir po kiekvieno įdėkit lapą kalkinio popieriaus, kad aš galėčiau visų klaidas iš karto ištaisyti.

Profesorius: — Kas yra monarchija?

Fuksas: — Tauta, valdoma karaliaus.

Prof.: — Kas ją valdytų, jei karalius mirtų?

Fuksas: — Karalienė.

Prof.: — O jei karalienė mirtų?

Fuksas: — Juokdarys.

P. Natas

JAUNYSTĖ

Jaunystė, ē,
Tai ne tamabilus,
Nesudaužysite,
Nors lėktų 100 mylių.

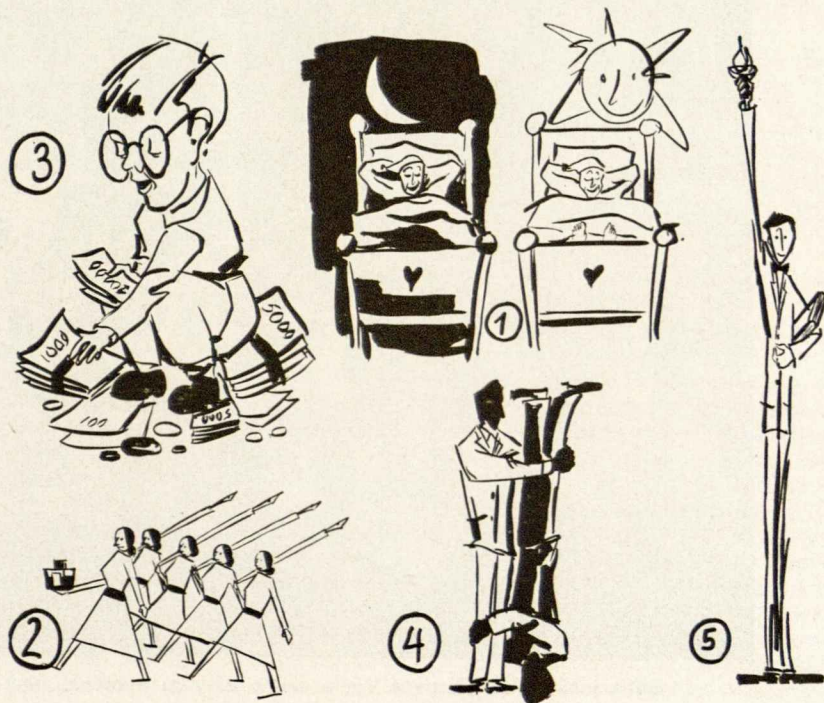
Širdis jauna —
Tai ne motoras —
Neperdegs, ne,
Karščiausiam ore.

Jaunystė, ach,
Tai ne sacharinas
Ir ne sula,
Ir net ne vynas.

Jaunystė, va,
Tai žaibo tempas,
Mintis galvoj
Darbais patampa!

N. B.

Jaunystė, ja,
Draugovės tempas,
Planų pilna...
Darbuos vos tempas...

DARBAI ŽMONĖS

LIETUVOS VYČIAMS 40 METŲ

Amerikos lietuvių katalikiškojo jaunimo organizacija — Lietuvos vyčiai — švenčia šiemet savo 40-tąjį jubiliejų. Trys savo savo ideologija nepaprastai artimos organizacijos — ateitininkai, pavasarininkai ir Lietuvos vyčiai — nukeliavo ir maždaug vienodą amžiaus kelią. Tik kai pirmosios dvi savo veikla reiškėsi pačioje tėvynėje, Lietuvos vyčiams teko uždavinytis palaikyti lietuvišką dvasią išeivijoje, taigi daug sunkesnis ir atsakomingesnis. Švenčiant šį 40 metų jubiliejų, žvelgiant į praeitį ir į atliktus darbus, su džiaugsmu tenka pripažinti, kad Lietuvos vyčiai padarė ne tik daug, bet padarė net tai, ko nebebuvo tikėtasi... Lietuviška dvasia, kalba ir tradicijos išliko pas antros ar net trečios kartos lietuvių. Šiuo metu visoje Amerikoje yra 137 Lietuvos vyčių kuopos su arti dviem tūkstančiais narių, kurie visa širdimi yra tikri lietuviai. Tiesa, daugelis jų gal nemoka taisyklingai lietuvių kalbos, tačiau lietuviškumo reikalams jų atsidavimas neabejotinas,

užtenka tik vieno pavyzdžio iš jų veiklos, kuris įrodo, kaip vyčiai dirba. Tik per vienerius paskutinius metus jie parašė virš 23,000 laišku įvairiems laikraščiams, žurnalams, senatoriams, biznieriams, valstybės pareigūnams, ar tai gindami ir pataisydami iškreiptus faktus apie Lietuvą, ar tai dėkodami už palankius pasisakymus. Už tai Lietuvos vyčiai turės būti įrašyti aukso raidėmis į Lietuvos istorijos puslapius.

Kai Lietuvos vyčiai susirinko 1913 metų balandžio 27 dieną į Lawrencą pirmajam savo suvažiavimui — seimui, padėtis Amerikos lietuvių tarpe nebuvo labai žavi. Nutautėjimo pavojai tuo metu buvo maždaug tokie pat, kaip ir dabar. Dar 1912 m. "Draugas" rašė panašiais žodžiais, kokius rastume ir 1953 metų numeruose: "Ne tiek stebėtina, kad Lietuvos jaunuomenė, slėgiama rusų ir lenkų (Lietuvoje), atsižada savo kalbos, bet keisčiausia, kad čia Amerikoje, kur nuskriaustos tautos stengiasi sustiprinti tą, kas joms yra išplėsta —

mūsų jaunuomenė vienok šalinasi nuo visko, kas yra lietuviško..." (Draugas, 1912 m. Nr. 19). Šalia nutautėjimo tuo metu ėmė rasti ir nauja blogybė — šliupo skleidžiama laisvamanybė. Kaip Rusijoje atsiradusios nihilistinės idėjos pas lietuvių studentus iššaukė ateitininkų gimimą, taip čia kovai su lietuviškais vėžiais į gyvenimą išėjo Lietuvos Vyčiai. Tikraisiais jų steigėjais organizacijos pirmaisiais vadais buvo Mykolas A. Norkūnas ir S. Bugnavičius.

Naujoji organizacija augo spontaniškai: jau pirmaisiais metais buvo įsteigta dvylika kuopų su 700 narių. Už keletos metų ji jau tiek buvo pajėgi, kad pradėjo leisti ir savo žurnalą "Vytį" (1915). Jo pirmaisiais redaktorais buvo studentai K. Pakštas ir Al. Račkus. Tuoj po Didžiojo Karo, pradėjus daugeliui grįžti į tėvynę, vyčiai pajuto lyg ir savo veiklos atoslūgį. Ėmė keistis nuotaikos, turėjo pasikeisti ir veikimo metodai, ėmė atsirasti didesnės plyšys tarp senesnės ir jaunesnės kartos lietuvių. Jaunieji pradėjo vis daugiau į organizaciją ir į žurnalą įnešti anglų kalbos. Tačiau išaugus naujai vyčių vado kartai, padėtis vėl pasikeitė. Į vyčių eiles atėjo jau čia gimę lietuviai, bet pilnai įsisąmoninę ir persiėmę savo pirmtakų dvasia. Jie ir atvedė organizaciją — vis taip pat stiprią ir energingą — į keturiasdešimtąjį seimą Bostone, kuris įvyko š. m. rugpiūčio 27-30 dienomis.

Jubiliejiname seime dalyvavo per keletą šimtų atstovų iš plačiosios Amerikos, J. E. vyskupai V. Brizgys

Dalis jubiliejinio Lietuvos Vyčių seimo dalyvių Bostone, 1953 m. rugpiūčio 27-30 dd.

SAS BARUOSE

SAS Centro Valdyba, išrinkta stovykloj Kennebunk Port, Maine, susideda iš šių asmenų:

Kęstutis Kudžma — pirmininkas,
Ričardas Kontrimas — vicepirmininkas ir I išdininkas,

Rozalija Šomkaitė — I sekret.,
Irena Mikulskytė — II sekret.,
Romualdas Adomaitis — II išd.,
Kęstutis Keblinskas — užsienio skyriaus vedėjas,

Juozas Dėdinas — spaudos ir informacijos skyriaus vedėjas.

CV ADRESAS: 680 Bushwick Ave., Brooklyn 21, N. Y.

Šiemetinė SAS veiklos tema: Kultūrinė integracija, kaip asmeninė, tautinė ir moralinė—religinė problema. Ši tema bus plačiau išnagrinėta CV aplinkrašty.

Pax Romana šaukia suvažiavimą tremtinių problemoms gvildinti. Jis įvyks spalio 21 - lapkričio 3 d.d. Freiburge, Vokietijoje. Dalyvaus ir SAS atstovai.

Kalėdų atostogų metu SAS vėl rengs studijų dienas. Rytinių JAV pakraščių studentams jos įvyks New Yorke gruodžio 30-31 d.d.; vakarinei ir centrinei daliai galutinė studijų dienų vietovė bei data dar nėra apspręsta, bet tikimasi,

jog jos įvyks Chicagoj ar Clevelande.

"Lithuanian Catholic Youth Bulletin", leidžiamas SAS Užsienio Skyriaus Brocktone, Mass., ir "Gaudeamus", Spaudos ir Informacijos Skyriaus (Baltimore, Md.), eis ir toliau. Studentai at-kai turėtų atkreipti daugiau dėmesio į SAS leidinius ir juos aktyviau paremti.

Savo atsišaukime, patalpintam "Gaudeamus", SAS Centro Valdyba ragina studentus at-kus vienuose pasidalinti vasaros stovyklose įgytomis žiniomis ir skatina solidarai, pareigingai ir veržliai bendradarbiauti SAS ideologinėje ir organizacinėje veikloje.

Šatrijiečiai ir grandiečiai deda pastangas sušaukti savus suvažiavimus Kalėdų atostogų metu New Yorke.

At-kų Federacijos Vyr. Valdybos rengiamon loterijon privalo įsijungti visi studentai at-kai. Gautas bilietų knygelės turi būti išplatintos ir jų šaknelės iki 1954 sausio 1 d. prisiųstos At-kų Fed. Gener. Sekretoriui kun. V. Dabušiui, 680 Bushwick Ave., Brooklyn 21, N. Y. SAS Centro Valdyba skatina visus šiame darbe aktyviai talkininkauti.

ir V. Padolskis ir daug svečių. Ap-lankytas vyčių steigėjo M. Norkūno kapas Lawrence, turėta keletas darbinių posėdžių, kuriuose aptarti nauji darbo planai ir pasidžiaugta atliktaisiais. Kaip kiekvienas suvažiavimas, taip ypač šis, jubiliejinis, pasi-liks lyg didelis atramos taškas tol-mesnėje vyčių veikloje.

Didelis skaičius ir iš pačių naujausiai į Ameriką atvykusių jau yra įsijungę į Lietuvos vyčių eiles. Tačiau vyčiai pageidauja, kad tokio jaunimo atsirastų kuo daugiausia, kuris, ateidamas pas vyčius, savo lietuviška dvasia ir patyrimais praturtintų jų judėjimą. Per Lietuvos vyčių eiles yra perėję ir dabar tebėra vyčių garbės nariai tokie garbingi lietuviai kaip prof. K. Pakštas, kun. Urbonavičius, boksininkas Juozas Šarkis, prof. J. Eretas, prof. kun. Kemėšis, muzikas A. Aleksis, prel. Juras, Ig. Sakalas, red. L. Šimutis ir daug kitų. Mums, naujai atvykusiems, ypač ateitininkams studentams ir moksleiviams, reikėtų būtinai pajusti pareigą ateiti Lietuvos vyčiams į talką ir ranka rankon dirbti Dievui ir Tėvynei.

J. Baužys

LIETUVIŲ KATALIKŲ DIENA

Amerikos Liet. Kat. Federacijos vadovybė išleido atsišaukimą į kunigus ir pasauliečius katalikus, prašydama Kristaus Karaliaus šventės proga visose lietuvių kolonijose organizuoti Lietuvių Katalikų Dienas. Tokių dienų programa turėtų būti gerai apgalvota ir paruošta. Prašoma rengti akademijas su paskaitomis, meninėmis programomis.

• Vyčiai ir ateitininkai daugely vietovių dažnai randa gerų progų bendrai veiklai ir draugystei. Rugs-piūčio mėn. clevelandiečiai vyčiai ir ateitininkai turėjo bendrą gegužinę — išvyką ir susirinkimą. Kiek anksčiau New Yorko vyčiai, rengdami išvyką, taip pat buvo pakvieta dalyvauti ir ateitininkus. Visur tokiu būdu susidaro graži nuotaika.

• Šiauliai — Aistijos sostinė. Lat-vių Lietuvių Vienybės biuletenis neseniai savo numeryje svarstė bendros lietuvių ir latvių valstybės galimybes. Buvo iškeltas ir naujos valstybės sostinės klausimas. Geografiniu atžvilgiu sostinė geriausiai būtų šiauliuose. O visa naujoji valstybė vadintųsi Aistija.

VISUOMENINIS GYVENIMAS

• Kanados Lietuvių Diena Hamiltone. Rugsėjo 5-6 dienomis Kanados lietuviai buvo suplaukę į Hamiltoną švęsti pirmosios Lietuvių Dienos. Suvažiavo apie 2500 svečių. Šventės programoje pirmąją dieną buvo sporto pasirodymai, antrąją — iškilmingos pamaldos, minėjimo aktas ir meninė dalis. Šventę suruošė Kanados Liet. Bendruomenė.

• Prez. Eisenhoweris pasveikino Lietuvos Vyčių 40-tąjį seimą, linkėdamas, kad Baltijos kraštai vėl galėtų džiaugtis laisvės ir demokratijos palaima.

• Kard. J. Pizzardo, viena iš žymiausių asmenybių Vatikane ir didelis lietuvių bičiulis, rugsėjo 19 d. atšventė 50 kunigystės metų sukaktį. Jo rūpesčiu Romoje buvo atidaryta ir šv. Kazimiero Kolegija, kuri ruošia lietuvius kunigus. Kard. Pizzardo nuoširdumą patyrė ir "Ateitis", švęsdama savo 40 metų jubiliejų. Jis prisiuntė "Ateičiai" apaštališką palaiminimą ir savo sveikinimus.

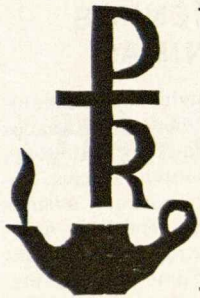
• Senatorius Kerstenas ir Alto nariai M. Kižytė ir inž. A. Rudys lankosi Europoje, rinkdami medžiagą tolimesnei bylai už Baltijos tautų laisvę. J. Amerikos Valstybių senatė prieš kurį laiką buvo priimta Kersteno rezoliucija, reikalaujanti pilno ištirimo, kaip buvo okupuotos Lietuva, Latvija ir Estija. Vokietijoje ši komisija aplankė daugelį stovyklų, o Romoje turėjo specialią audienciją pas šv. Tėvą.

• Kunigų Vienybės Seimas, įvykęs rugsėjo mėn. Čikagoje, buvo labai gausus ir darbingas. Dalyvavo per 80 lietuvių kunigų. Naujuoju Kunigų Vienybės pirm. išrinktas kun. P. Katauskas, Čikagoje. Suvažiavime dalyvavo ir J. E. vysk. V. Brizgys.

• Amerikos liet. kat. istorijos parašymo ir išleidimo reikalas buvo iškeltas Kunigų Vienybės seime. Tam reikalui sudaryta komisija iš kan. J. Končiaus, Tėvo V. Gidžiūno, OFM ir prel. Juro. Komisija stengsis surasti istoriką, kuris galėtų parašyti liet. katalikų istoriją Amerikoje.

PRELATAS ANTANAS BRIŠKA

Senieji lietuviai veikėjai Amerikoje, pirmieji parapijų ir organizacijų kūrėjai vis retėja. Š. m. rugsėjo 5 d. Čikagoje mirė Brighton Parko liet. parapijos klebonas prel. A. Briška. Toje parapijoje velionis išklebonavo net 39 metus. Buvo geras pamokslininkas, lietuviškojo veikimo judintojas, Kat. Federacijos, vyčių ir kt. organizacijų rėmėjas. Jo gausi materialinė parama buvo pagrindas, ant kurio išaugo Lietuvių šv. Kazimiero Kolegija Romoje. Prel. Briška buvo ir didelis blaivybės platintojas ir vienas Liet. Blaivininkų Sąjungos vadų.

IŠ PAX ROMANA GYVENIMO

“DZINTARS” — latvių katalikų studentų sąjunga tremtyje veikia panašiose sąlygose kaip ir ateitininkai. Iki 1949 metų dzintariečiai būrėsi ir veikė daugiausiai Vokietijoje ir Belgijoje. Emigracijos banga betgi daugumą narių nubloškė į Jungtines Valstybes, kur buvo perkelta ir didesnė organizacijos centro dalis. Ką reiškia naujos, neįprastos sąlygos kultūrinei - ideologinei organizacijai, patyrėme ne tik mes, bet ir broliai latviai. Ir jiems reikėjo dviejų metų apsiprasti su amerikoniška kasdienybe ir įstatyti organizacinį gyvenimą atgal į normalias vėžias. Gabios vadovybės dėka, reorganizinis darbas buvo baigtas 1952 metais, ir dzintariečiai galėjo atsidėti ideologiniam darbui. Pereitų akademinių metų veiklos plane “Dzintars” įrašė keturis pagrindinius uždavinius:

pagilinti savo narių religinį gyvenimą ir ideologinį išsilavinimą, sukelti nariuose susidomėjimą visuomenine veikla ir bendradarbiavimu savo spaudoj, raginti latvių jaunimą siekti aukštojo mokslo, šelpti sergančius bei neturtingus idėjos draugus Europoje.

Užsibrėžtas veiklos laukas tikrai platus, tačiau bendromis pastangomis daug kas padaryta. Metų bėgyje buvo surengtos kelios religinių studijų dienos, ideologiniai klausimai buvo plačiai nagrinėjami atskirų vietovių kuopose. Daugelis “Dzintaro” narių reiškėsi latvių visuomeniniame gyve-

nime ir spaudoj. Latvių katalikų laikraščio “Dzintenes Bals” redakciją sudaro dzintariečių dauguma, o vienas iš jų dirba “Amerikos Balso” translacijų paruošime.

Organizacijai stiprėjant, dzintariečiai susilaukia vis daugiau ir daugiau įvertinimo iš savo tautiečių, kurių, kaip žinome, dauguma nekatalikai. Gi jų pačių gretos taip pat auga — paskutiniu laiku “Dzintars” priėmė 40 naujų narių.

Pereitais akademinių metais “Dzintars” palaikė nuolatinių ryšių su mūsų organizacija. Jų atstovas stud. J. Saulitis dalyvavo š. m. SAS stovykloje Kennebunk Porte, kur stebėjo mūsų veikimą ir tarėsi su sąjungos vadais apie tolimesnį latvių lietuvių katalikų jaunimo bendradarbiavimą. Bendros veiklos planai bus, be abejo, pirmiausiai įgyvendinti New Yorke, kur studijuoja daugelis dzintariečių ir ateitininkų.

JUCF — katalikų studentų sąjunga Portugalijoje per pereitus metus išvarė plačią organizacinio darbo vagą. Labiausiai buvo akcentuojama religiniai dalykai. JUCF suorganizavo plataus masto rekolekcijas savo nariams. Kalėdų metu universiteto kolegų bei visuomenės tarpe buvo skleidžiama krikščioniškoji šios šventės prasmė, o neturtingiesiems buvo dalinama kalėdinės dovanos. Savo narėms buvo rengiama daugybė įvairių kursų, pradedant nuo praktiško

veikimo metodų analizavimo, baigiant tomistinės filosofijos studijom. Didžiosios studijų dienos buvo pavestos Fatimos Marijos globai. Susirinkusios į garsiąją stebuklavietę, portugalės studentės meldėsi prašydamos palaimos ne tik sau, bet ir pavergtiems, kurie kenčia dėl savo tikėjimo, ir yra persekiojami.

JUCF aktyviai dalyvauja Pax Romanos veikloje ir palaiko ryšius su daugeliu federacijų, jų tarpe ir su SAS.

“VERITAS” — lenkų katalikų studentų sąjunga tremtyje — turi daug vargo, nes nariai yra išsiblaškę po visą pasaulį. Tik Londone gyvena jų didesnis būrys. Ten yra ir pats organizacijos centras. Nežiūrint nepalankių sąlygų, lenkų katalikai studentai stengiasi kiek galėdami apaštalauti savo kolegų tarpe, kurie, nors ir katalikais būdami, dažnai užmiršta savo religines pareigas ir nuėina blogais keliais. Vietovėse, kur randasi bent keli “Veritas” nariai, dažnai rengiamos bendros šv. Komunijos, rekolekcijos, o su vietos lenkų dvasiškija palaikomas glaudus ryšys, kaip galint padedant jiems apaštalavimo darbe.

“Veritas”, kaip ir kitos egzilių katalikų studentų organizacijos, priklauso Pax Romanai.

PAX ROMANA prisiųstuose veiklos pranešimuose įvairios federacijos siūlė šitokias temas sekančių metų kongresui: “Intelektualinis ir fizinis darbas” (siūlė prancūzai), “Katalikybė ir politika” (šveicarai), “Universitetas ir akademinis dalyvavimas tarptautiniam gyvenime” (portugalų JUCF), “Krikščioniška taika ir laisvė” (SAS).

K.A.K.

BALFAS PASIEKIA LIETUVOS ŽEMES

● **Balfo siuntinėliai** pasiekė lietuvius už geležinės uždangos. Prieš kurį laiką buvo išsiųsti Balfo siuntinėliai į Suvalkų trikampį, taip vadinamą žemės plotą, dabartiniu metu priklausančią sovietinei Lenkijai, kur gyvena labai daug lietuvių. Iš ten Balfas gavo nemažą padėkos laiškę, rašytą lietuviškai ir lenkiškai, kuriuose siuntėjai išreiškia savo padėką ir trumpai stengiasi aprašyti sunkią savo buklę. Daugelis rašo, kad jie turėtų daug ko papasakoti apie save, bet daugtaškiai nutraukia jų laiškus, duodami suprasti, kad sovietinėje Lenkijoje, kaip ir visur už geležinės uždangos, nėra žodžio laisvės.

● **Balfo vėjai** šiais metais žada būti dar didesnis, negu pirmiau. Įvairiose vietovėse jau sudaryti vėjau-

komitetai, kurie pradėjo parengiamuosius darbus. Didėniuose J. A. V-bių miestuose po gatvės pasipils aukų rinkėjai su dėžutėmis, su aukų lapais jie eis per namus, ir bus rengiami didžiuliai Balfo koncertai. Visos aukos eis lietuviams Europoje šelpti.

Ateitininkai visuomet buvo geri Balfo talkininkai visuose jo darbuose. Tad ir šiemet kiekvieno ateitininko, — sendraugio, studento ir moksleivio — pareiga prisidėti prie vėjau savo darbu ir pinigų. Tik bendru šalpos darbu galėsime palengvinti antrojo pasaulinio karo metu į vargą patekusių mūsų tautiečių vargą. Prisiimkime tik prieš keletą metų mūsų pačių buvusią padėtį ir eikime savo broliams į pagalbą.

● **Kolumbijos universitete** nuo šio šio rudens buvo pradėtas dėstyti lietuvių kalbos ir literatūros kursas. Paskaitas skaito Dr. šešplaukis-Tyruolis.

● **Kan. M. Vaitkus**, vienas iš senesniosios kartos mūsų poetų, spalio 27 d. švenčia savo 70 metų amžiaus sukaktį.

● **Prof. Dr. V. Buinevičius**, Kauno V. D. U-to medicinos profesorius, vidaus ligų specialistas ir daugelio mediciniškų knygų autorius, mirė Innsbrücke, Austrijoje, š. m. rugpiūčio 19 d.

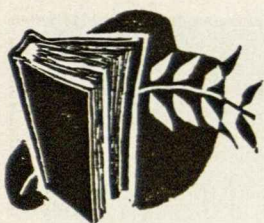
● **Naujuosius mokslo metus** Vasario 16 Gimnazija Vokietijoje pradeda naujuose rūmuose ir naujoje vietoje.

● **Australijoje** rugsėjo mėnesį buvo surengta pirmoji lietuvių dailės paroda. Paroda įvyko Sydnejaus mieste.

● **Lietuvių Enciklopedijos** pirmajame tome, kuris jau baigiamas įrašyti ir greitai laiku pasirodys pas skaitytojus, yra straipsniai apie ateitininkus ir “Ateitį”.

ŽMONIJOS LIKIMAS

Kun. V. Bagdanavičiaus studija apie šv. Jono Apreiškimą.

ATSKLEISTA KNYGA

Žmonės labiau mėgsta paslaptį negu tikrovę. Paslaptis juos žavi ir vilioja, kelia nuostabą ir pasigėrėjimą. Todėl jau nuo žilos senovės gerbiami orakulai, žyniai bei kitoki paslapčių žinovai. O naujaisiais laikais rašytojai mėgsta kurti legendas bei misterijas, kuriose stengiasi atskleisti naują ir nuostabų pasaulį.

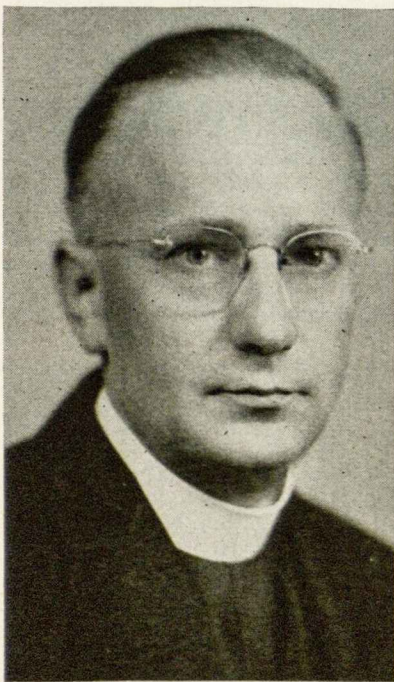
Viena didžiųjų knygų pasaulio istorijoje, atskleidžiančių žmogaus vidaus ir pasaulio paslaptį, yra šv. Jono Apreiškimas arba Apokalipsė. Joje didingais simboliais yra aprašomas visos žmonijos likimas Dievškos šviesos perspektyvoje. Čia yra atskleisti tikrieji žmonijos keliai ir nuklydimai nuo jų, žmogaus vertė ir šios vertės iškrypimas. Šioje visą žmonijos gyvenimą apimančioje knygoje nepaprastais simboliais yra nubrėžti pasaulio istorijos įvykiai, jų santykis su pačios istorijos autorium — Dievu. Santykių su visagalio Dievo rikiuojančia ranka čia yra duotas visos žmonijos liečiančių klausimų sprendimas. Ši Apreiškimo knyga yra tarsi veidrodis, kuriame kiekvienas amžius, kiekviena karta ir kiekviena tauta gali save pažinti, pamatyti savo klaidas bei iškrypimus, rasti visų klausimų teisingą sprendimą ir savęs išgelbėjimą iš grėsiančių katastrofų.

Dėl milžiniškos savo vertės šv. Jono apreiškimas turi begalės aiškinimų, studijų, apie jį parašyta daug veikalų. Tačiau jo prasmė dar ne atskleista, jo turinys neišsemtas. Ernest Hello, prancūzų filosofas ir rašytojas, sako, kad kiekvienas šv. Rašto žodis gali būti amžiais aiškinamas ir jo turinio ir prasmės niekas negali išsemti. Jei tai tinka šv. Raštui apskritai, tai juo labiau Apreiškimui, kuris yra viso šv. Rašto vainikas.

Todėl reikia džiaugtis, kad šiais metais mes savo kalba susilaukėme pirmojo plataus ir gilaus šio didžiojo Dievo veikalo aiškinimo. Tai yra Lietuviškos Knygos Klubo išleistas kun. V. Bagdanavičiaus veikalas: „ŽMONIJOS LIKIMAS ŠV. JONO APREIŠKIMO KNYGOJE“.

Šioje knygoje autorius teologine, filosofinio ir literatūros mokslų švietoje gilinasi į Apreiškimo turinį, stengiasi atskleisti tuos paslaptinius simbolius, kuriuose slepiasi atskirų kartų ir visos žmonijos likimas. Sudėtingoje šios knygos problematiko-

je autorius iškelia įspėjimą šios knygos pobūdį, laikydamas ją „Įspėjimų Knyga“. Įspėjamojo šios knygos pobūdžio iškėlimas yra didelis autoriaus laimėjimas, daras jo knygą brangią ir svarbią mums, nes mūsų laikų žmonija gal daugiausia nukrypusi nuo tų dėsnių, nuo to gyvenimo kelio, kuris yra nubrėžtas šv. Jono Apreiškime.

Kun. V. Bagdanavičius

Išeidamas iš Apokalipsės įspėjamojo pobūdžio, autorius pradžioje kalba apie simbolius apskritai, iškeldamas jų vaizduotę ir protą sprogdinančią jėgą ir teisingai tame įžvelgdamas Dievišką šios knygos kilmę.

Pabrėžęs įspėjimų reikšmę žmogaus ir žmonijos gyvenime, jų ryšį su

pranašyste bei praeitimi ir ateitimi, autorius toliau gilinasi į pačius simbolius, atskleisdamas jų prasmę žmonijos ateičiai. Nekalbant apie šio atskleidimo turinį, kurį pilnai galima pajusti tik knygą skaitant, jau patys šių skyrių pavadinimai reikšmingi ir įdomūs: Septyni simboliai, Antspaudų atidarymas, Trimitų vizijos, Saulėtoji moteris, Rezultatų vizijos, Dievo rūstybės taurės, Babelės sugriovimas, Tūkstantinės karalystės, Avinėlio sužadėtinė. Visi šie skyriai tarsi novelės ar legendos, kurių veikėjai — pats Kristus, apaštalai, ir kiti Dievo asmenys. Tačiau atskleidžiamoji tikrovė yra Dievo žvilgio nušviesta, kuriam neprilygsta jokie geinėjau kad ir giliausias tikrovės įžvelgimas.

Ši šventosios Knygos istoriškai — gyvenimiškai pobūdį gerai yra suvokęs autorius, todėl jis niekur nepasilieka tik teoretinio aiškinimo ribose, bet visur nusileidžia į konkretų gyvenimą, viename ar kitame simbolių įžvelgdamas mūsų dienų, įvykių: komunizmo, liberalizmo klaidas, kantumo tolerancijos ar meilės stoka mūsų visuomenėje, stiprinimas mūsų viltis gėrio laimėjimo šioje žemėje. Šis konkretus dėstymo būdas, atskleidžiantis gyvenimiškąją apreiškimo pusę, jo ryšį su kiekvieno žmogaus ir visos žmonijos likimu, suteikia šiai knygai jaunumo, šviežumo bei aktualumo ir padaro ją įdomią šių dienų moderniniam skaitytojui, nes jis čia randa pats save, klystantį paslaptinių apraiškų vingiuose.

Autoriaus mintį gražiai papildo latvio dailininko Ansio Beržins grafiškos darbai, kurie savo idėjomis, o ypač juodų ir baltų linijų žaismu gražiai skaitytoją nuteikia apokalypsinės minties rimčiai.

Iš visos knygos dvelkia plati autoriaus erudicija, gilus šv. Rašto ir

• „Didysis Inkvizitorius“, Dr. A. Maceinos filosofinė studija, neseniai pasirodė vokiečių kalba. Knyga vadinasi „Der Grossinquisitor“, turi 340 psl.

• Jurgio Jankaus naujas romanas „Namas geroj gatvėj“ jau išleistas. Romaną išleido J. Rimeikio knygų leidykla Vokietijoje.

• Kun. A. Sabaliauskas išvertė į lietuvių kalbą „Mažąjį Don Camillo pasaulį“, kuris spausdinamas Vene-

cueloje ir Kalėdoms pasirodys knygų rinkoje.

• Karolė Pažeraitė, mūsų rašytoja, kurią likimas nuvedė į Braziliją, pastutiniu laiku daug dirba prie veikalo apie garsųjį lietuvių dailininką J. Rimšą ir jo kūrybą.

• J. E. Arkiv. J. Skvirecko biografija ir jo ganytojiškas laiškas išspausdintas atskiru gražiu leidiniu. Šiomet minime arkivyskupo 80 metų amžiaus sukaktį.

PLAČIAME PASAULYJE

BOSTONAS

Pirmasis studentų at-kų susirinkimas, pradedant šiuos naujuosius mokslo metus, įvyko p. Lušių bute, rugsėjo 19 d. Šiais metais studentų at-kų eilės žymiai pagausėjo gražių būrelių naujų studentų. Iš viso Bostone studentų ateitininkų kuopa dabar turi 21 narį.

Susirinkimas buvo pradėtas senosios valdybos atsistatydinimu. Valdybą sudarė A. Sužiedėlis — pirmininkas, D. Petronytė — sekretorė, R. Ivaška — išdininkas. A. Sužiedėlis padarė pereinamąjį metų veikimo apžvalgą, pabrėždamas aktyvesnio veikimo svarbą ir peržvelgdamas pereinamųjų metų plusus ir minusus.

Toliau sekė išdininko R. Ivaškos finansinė apyskaita. Paaiškėjo, kad kuopa iš praėjusių metų skolų jau išsiritė ir dar turi pelno. Ši žinia buvo sutikta džiaugsmingomis ovacijomis.

Po trumpos pertraukos ir jaukių užkandžių, per kuriuos buvo pasidailinta pereinamosios studentų at-kų stovy-

los išpūdžiais, įvyko naujos valdybos rinkimai. Išrinktieji taip pasiskirstė pareigomis: Zita Zarankaitė — pirmininkė, Daiva Nauragytė — sekretorė ir Raimundas Ivaška — išdininkas. Pažymėtina, kad išdininkas R. Ivaška šioms pareigoms išrinktas jau antriejiems metams. Nauja valdyba buvo entuziastiškai pasveikinta.

Naujieji pareigūnai tuoj pat pareiškė ir būsimos veiklos metmenis. Susirinkimai bus daromi kiekvieną antrą mėnesio šeštadienį. Bus kviečiami su paskaitomis įvairių profesijų at-kai sendraugiai. Taip pat bus rašomi referatai ir pačių studentų at-kų.

Nebuvo pamirštas nė jumoro laikraštis "Zbitka". Jį redaguoti paėmė K. Keblinskas, kuris be to dar vadovauja Centro Valdybos užsienių skyriui. Jam talkininkavo V. Vaitkevičius. Korespondentų išrinktas R. Leimonas.

Galiausiai atėjo mums ir nemalonus dalykas. Turėjome atsisveikinti

su buvusiu mūsų pirmininku Antanu Sužiedėliu, kuris išvažiuoja į Washingtoną tęsti studijų. Linkėjome jam geriausios sėkmės moksle ir daug laimės gyvenime.

Tai tokioj nuotaikoj pradėjome savo naujuosius mokslo metus.

R. Leimonas

NEW YORKAS, N. Y.

Studentų at-kų veikla pagyvėjo. Rugsėjo 27 d. Apreiškimo par. salėje įvyko studentų at-kų draugovės susirinkimas. Į prezidiumą buvo pakviesti: pirmininku R. Adomaitis ir sekretore R. Kriaučeliūnaitė, R. Kontrimas perskaitė studentų at-kų stovykloje, Kennebunk Port, Maine priimtas rezoliucijas ir iškėlė klausimą, kaip jos turėtų būti konkrečiai įgyvendinamos draugovės veikloje. Kadangi rezoliucijose yra įtraukta visa eilė didesnių uždavinių, nutarta jas nagrinėti keleto ateinančių susirinkimų metu. Šį kartą tebuvo apsisistota prie rezoliucijose patiktos temos: "Kultūrinė integracija, kaip asmeninė, tautinė, religinė ir moralinė problema". Šiai temai pagrindniau išnagrinėti draugovė pasiskirstė į du būrelius. Vieno būrelio uždavinys yra išdiskutuoti "Kultūrinė integracija kaip asmeninė ir tautinė

gyvenamosios tikrovės supratimas ir lietuviškas dėsimumų dalykų pergyvenimas. Autorius yra pasirinkęs kilnią ir šventą sritį ir laimingai su protu ir širdimi ją įveikęs. Iš jo veikalo Dieviškosios meilės, išminties ir grožio spinduliai plačiai sklinda į mūsų dienų tamsumas. Kaip vysk. V. Padolskis knygos pratarėje sako, kun. V. Bagdanavičiaus studijos dėka šv. Jono Apreiškimas taps mums tikrai miela knyga, pilna padaršinių ir paguodos šiais sunkiais gyvenamojo momento laikais. Tenka tik palinkėti, kad ši miela, pilna padaršinių ir paguodos kun. V. Bagdanavičiaus knyga rastų kelią į mūsų jaunimo protus ir širdis šiame apokaliptinio žvėries siautėjimo amžiuje.

Dr. A. Baltinis

HARDY SHILGEN "TU IR JI"

Autorius šiame veikale pasirodo kaip nuoširdus jaunimo vadas, skatinąs jaunuomenę į skaistybę. Knygos tema — jaunuolio santykiai su mergaite — yra gvildinama su didžiausiu atsidėjimu ir nuoširdumu. Jaunuolio problema santykiuose su mergaite yra mažiau universalinė ir išplaukia iš Kūrėjo Apvaizdos plano: "dauginkites ir pripildykite žemę!" Šiuo dieviškuoju planu vadovaudamasis autorius nupiešia sektiną jaunuolio idealą, kuris nuve-

Naujo elementoriaus paruošimas ir išleidimas seniai buvo viena iš opiausių mūsų problemų. Norint, kad mūsų jaunieji broliai ir seserys išlaikytų savąją kalbą ir raštą, reikia jiems pateikti tokių vadovėlių, kurie atitiktų jų dvasią ir būtų neką prastesni kaip kanadiški ar amerikoniški. Anksčiau vertėmės vien St. Zobarsko

da į sėkmingą ir palaimintą moterystę. Autorius savo veriančiu žvilgsniu tiksliai įžiūri abiejų lyčių skirtingą psichiką ir iš tų skirtumų išplaukiančias skirtingas dvasios galias. Ypatingai lengvu stiliumi ir aiškiu minties išreiškimu jis paliečia daugybę smulkesnių klausimų, susijusių su berniuko ir mergaitės santykiais, pavyzdžiui: jaunystės meilė, draugavimas, riteriškumas, skaistumas ir t.t.

Ši pedagogiško pobūdžio knyga yra pagrįsta katalikybės principais. Ji rekomenduotina kiekvienam jaunuoliui; rekomenduotina ne tik atsidėjus perskaityti, bet ir išstudijuoti, ir įgyvendinti praktikoje.

(Hardy Shilgen — TU IR JI, išversta Antano Bieliūno, Turinyje: Jaunuolio santykiai su mergaite. Antara laida išleista jėzuitų, Chicagoje. 200 p. Kaina 2 dol.).

Vil. Kr.

KREGŽDUTĖ VAIKAMS

"Aušrelė", kuri savame krašte pilnutinai atlikdavo savo, kaip elementoriaus, uždavinį, bet šiose gyvenimo aplinkybėse nebeatitinka dabartiniam vaizduojamajam vaiko pasauliui. "Aušrelėje" buvo pasakojama kaip "tėtė sėja, mama bulves kasa", kai tuo tarpu šio laiko vaikui toki darbai visai nebeįdomūs ir svetimi. Ir štai "Kregždutė" ir pakeitė Lietuvos kaimo darbų aprašymą miesto vaiko aplinka. A. Rimkūnas skiria nemažą apsakymėlių ir gamtos vaizdams. Pasakojimai apie Lietuvą, įvairias šventes ir tradicijas padeda auklėti vaiką tautiniu ir krikščionišku požiūriu. Gražūs trumpučiai eilėraščiai pajavirina visą knygėlę. Dailininko J. Saarniit (estas) iliustracijos kiek silpnokos, įdėta ir keletas Lietuvos vaizdų fotografijų.

Džiaugiamės, kad mūsų mažieji turi pagaliau elementorių. Kadangi lietuvis vaikas privalo mokytis ne tik angliškai, bet ir savąją kalbą, svarbu, kad šis pridėtinis darbas būtų patiekiamas įdomiai ir patraukliai. O šį uždavinį "Kregždutė" bus atlikusi.

(A. Rimkūnas "KREGŽDUTĖ", elementorius, skaitymai, aplinkos pažinimas. Išleido Spaudos Bendrovė "Žiburiai" Toronte 1953 metais. Viršelis ir elementorinės dalies iliustracijos dailininko J. Saarniit.

problema", antrojo — "Kultūrinė integracija kaip religinė ir moralinė problema". Šiuos būrelius organizuoti buvo išrinkti V. Grajauskaitė ir R. Kontrimas.

Buvo iškeltas klausimas, kaip palaikyti glaudesnius ryšius tarp studentų at-kų ir latvių jaunuomenės katalikiškosios organizacijos "Dzintars". R. Kontrimas sutiko susiristi su šios organizacijos vadovais.

Iš kitų dienos programos punktų buvo naujos valdybos rinkimai. Į valdybą išrinkti: A. Baužinskaitė, A. Pupius, R. Kriaučeliūnaitė, D. Kriaučeliūnaitė ir D. Stasiukynaitė.

Susirinkimą atidarė ir uždarė draugovės dvasios vadas kun. J. Pakalniškis.

Vil. K.

ELIZABETH, N. J.

Š. m. rugsėjo 26 d. Elizabetho liet. kolonijoje buvo sukvietas pirmasis ateitininkų susirinkimas. Susirinkimą atidarė Tėvas B. Ramanauskas, OFM, pabrėždamas, kad tai istorinė diena ateitininkiskam rateliui. Kuopos dvasios vadu sutiko būti šv. Petro ir Povilo parapijos naujasis vikaras kun. J. Pragulbickas. Kuopos valdybon išrinkti: E. Jurevičiūtė — pirm., A. Dzikas — vicepirm., M. Eidukevičiūtė — sek., A. Kurapkaitė — išd. ir valdybos nariu — V. Mačikonis.

Po susirinkimo A. Dzikas padarė kuopos nuotrauką šiai istorinei dienai atžymėti.

N.

DETROITAS

Mokslo metams prasidėjus Detroito ateitininkai studentai bei moksleiviai sukruto toliau tęsti savąją veiklą. Darbui pagyvinti buvo pakviestas naujas dvasios vadas kun. Viktoras Kriščiūnevičius, kuris savo energija ir gabumais tikrai pakels abiejų būrelių veikimą. Studentams susitvarkius paskaitų tvarkraščius ir įsitraukus į darbo vėžias, bus pradėtas draugovės veikimas. Pirmasis potatostoginis studentų at-kų susirinkimas įvyko rugsėjo 27 d.

DIEPHOLZAS, VOKIETIJA

Diepholzo Vasario 16-tos gimnazijos moksleivių at-kų kuopoje šiuo metu yra lygiai 50 narių. Jaučiama tendencija didėti narių skaičiumi. Tokiam gausingam būreliui susitelkus, veikimas gražiai vystosi. Dvasios vadas kun. A. Paškevičius savo ir visos kuopos vardu reiškia didžią padėką už "Ateitį", kuri yra jaunimo laukiama ir labai mielai skaitoma. "Ateitimi", — toliau rašo kun. A. Paškevičius, — "Jūs keliatė lietuviško tremtinių jaunimo dvasią, žačinate jaunųjų sieloje rusenanti idealizmą pasišvęsti aukščiausiomis žmogaus gyvenimo vertybėms".

Įsikūrusi moks. at-kų kuopa Elizabethhe. Kairėje — dvasios vad. kun. J. Pragulbickas, dešinėje — Tėv. B. Ramanauskas, padėjęs kuopai įsikurti. Nuotr. A. Dziko.

PAS CHICAGOS MOKSLEIVIUS AT-KUS

Brighton Parko Jaunesniųjų Ateitininkų Kuopa stiprėja ir auga savo narių skaičiumi. Pereitą pavasarį surengė radijo vaidinimą "Susitiko", o dabar rengiasi suvaidinti patriotinį veikalėlį parapijos salėje. Vasaros atostogas naudojo išvažiavimams į užmiestį; ten gražioje gamtoje ir tyrame ore stiprino lietuvišką savo dvasią žaidimais, lietuviškomis dainomis bei pasikalbėjimais. Besibai-giant atostogoms, suruošė didesnę išvyką drauge su savo tėveliais bei svečiais. Žavinčiai gražaus oro ir mielos gamtos globoje visi dainavo ir

žaidė. Net ir senesnio amžiaus žmonės bėginėjo drauge su jaunučiais, ir visi buvo taip mielai nusiteikę, kad, atėjus grįžimo valandai, norėjo laikrodžius bent viena valanda atsukti. Grįžtant visu keliu skambėjo lietuviška daina, liedama tėvynės meilės jausmus į kiekvieną dar gyvą širdį. Būreliui daug padeda Stasys Radžionis, kuris nesigaili nei laiko, nei išlaidų, su savo mašina mielai pavėžiodamas ateitininkus. Už tai jam ateitininkų kuopa yra didžiai dėkinga. G.

PAS CHICAGOS STUDENTUS ATEITININKUS

Po vasaros atostogų Chicago Stud. At-kų draugovė spalio 4 d. susirinko pas T. T. Jėzuitus į "Initium Semestri" susirinkimą.

Po bendrų šv. mišių ir agapės draugovės pirm. Pr. Povilaitis padarė pereitų metų valdybos veiklos apžvalgą. Iš jo pranešimo buvo galima susidaryti vaizdą, kad Chicago draugovės valdyba tikrai su nuoširdumu dirbo. Per paskutinius metus buvo suruošta eilė paskaitų organizacinėmis, tautinėmis ir krikščioniškomis temomis; draugovės nariai buvo supažindinti su įvairių studentų korporacijų darbais; buvo suruoštos šventės įvairiomis progomis ir daug prisidėta prie Centro Valdybos ir kitų sąjungų parengimų. Apskritai paėmus,

Chicago at-kų studentų veikla pagyvėjo.

Pirmininkas padėkojo valdybai ir visiems draugovės nariams už nuoširdų bendradarbiavimą per pėjus metus. Taip pat padėkos žodį tarė draugovės dvasios vadas T. J. Borevičius.

Toliau buvo naujos valdybos rinkimai. Į valdybą buvo išrinkti ir pareigomis pasiskirstę sekantys asmenys: Jonas Šoliūnas — pirm., Vanda Kybartaitė — vicepirm., Dalilė Valančiūtė — sekr., Vida Tautvydaitė — išd., ir Marcelinas Rimkus — soc. reik. vedėjas.

Naujoji valdyba yra pasiryžus sek-ti senosios pėdomis ir tęsti tą taip gražiai pradėtą ateitininkiską darbą.

Korespondentė.

BALTIMORE, MD.

Ruduo atnešdamas vėsų orą, atneša ir norą bei susikaupimą rimtam darbui. Tad ir Baltimorės at-kai griebėsi darbo, nes vasaros metu nieko daug nenuveikta. Buvo vos viena bendra (sendraugų, studentų ir moksleivių) išvyka į pajūrį. Rimtosios dalies metu dvasios vadas kun. P. Patlaba, baigusiems mokyklas moksleiviams, įteikė dovanėles "Sveika Marija" maldaknyges. Baigusiujų buvo net ketvertas. St. Eringis ir R. Svotelis baigė parapijinę pradžios mokyklą, o N. Bogutaitė ir G. Buračaitė baigė aukštesniąją (high school). Abi perėjo į studentus ir šį rudenį pradeda studijuoti.

Šiais metais studentai atrodo žymiai labiau pagyvinę veiklą, nes visi buvo stovykloje, kur pasisemta daug naujų idėjų. Be to prisidėjo keletas naujų narių ir dar tikimės, kad nors retkarčiais apsilankys Washington'e studijuoją at-kai.

Išsirinkus studentams naują centro valdybą, Baltimorėn atkelta informacijos skyrius. Šio skyriaus vedėjas yra Juozas Dėdinas, ir jam talkininkauti pakviestos I. Lozaitytė ir V. Buračaitė.

Rugsėjo 27 dieną, saulutei besišypsant, Baltimorės at-kai išvyko į ponų Paplauskų ūkį. Ramus rudens oras ir graži, Lietuvą primenanti gamta visus iškylos dalyvius labai gerai nuiteikė.

Pirmuoju iškylos punktu buvo moksleivių susirinkimas, kurio metu buvo išrinkta nauja kuopos valdyba. Kadangi beveik visi valdybos nariai yra nauji ir nepatyrę, šiam darbui laikinai likosi vadovauti studentė G. Buračaitė.

Po to studentai turėjo savo pasitarimą, kur buvo svarstyta veiklos pagyvinimas ateinančiais metais. Taip pat buvo iškeltas sumanymas prieš adventą suruošti "Meno mišinį", kuris turėtų būti platesnio masto, nes norima, kad jame dalyvautų Washingtono ir Philadelphia's studentai.

Nutarimams pasibaigus, visi rinkosi po vienu medžiu bendram susirinkimui. Vienas iš svarbiausių punktų buvo dvasios vado kun. P. Patlabos kalba apie at-kų principus. Savo tarpe turėjome mielą svečią rašytoją Paulių Jurkų, kuris nušvietė sunkų "Ateities" darbą ir skatino jaunimą neleisti "plunksnai rūdyti". Vitalija Bogutaitė paskaitė savo eilių, su savo seserim Nijole keletą humoreskų apie buvusią stovyklą.

Be to, buvo pasveikinti Kazimieras ir Kazytė Bradūnai, švenčią savo vedybinio gyvenimo dešimtmetį. Toliau sekė bendri užkandžiai, dainos ir, vakarui besileidžiant ant nurodavusios gamtos, skirstėmės į namus.

Gen. B.

PUTNAM, CONN.

Iškilmingas pagerbimas. Rugs. 27 d., Annhurst kolegijoje buvo pernai pasižymėjusių moksle iškilmingas pagerbimas (Honors Convocation). Abi šįmet baigiančios (Seniors) lietuvaitės E. Skrupskelytė ir R. Žilinskaitė, gavę "Dean's List Certificate" (pažymių vidurkis turi būti 2 ar daugiau). Iš keturių antraklasių lietuvaičių (Sophomores), ši pažymėjimą gavo E. Marijošiūtė, A. Vasiliauskaitė ir Rūta Žukauskaitė. E. Marijošiūtė ir E. Skrupskelytė (Honor Students — vidurkis 2.5 ar daugiau) buvo apdovanotos garbės kaspinais (purple ribbon). Išskyrus vieną, visos pasižymėjusios yra ateitininkės.

—0—

Oficialus atidarymas Putnamo pensijonato įvyko rugs. 27 d. Prasidėjo bendrabutiečių intencija laikomom šv. Mišiom, kurias atnašavo kun. St. Yla. Pamoksle gerb. kapelionas kalbėjo apie pensijonato naudą bendrabutietėms. Iškilmingų pusryčių metu trumpais žodžiais savo sveikinimus išreiškė Tėvas Žalalis, O.F.M., ir kun. P. Bastakys. Kun. St. Yla pasidžiaugė pensijonato jau paplitusiu geru vardu ir ragino toliau taip laikytis. Į atidarymo programą, kuri prasidėjo 7:30 vakare, buvo pakviestos Nek. Pr. Seserys ir svečiai iš Putnamo miestelio. Vakarui vadovavo R. Kapočiūtė. Programa prasidėjo giesme "O Kristau, Pasaulio Valdove". Žodį į susirinkusius tarė kun. St. Yla, Ses. M. Augusta, pensijonato vedėja Ses. M. Paulė ir pereinę metų pensijonato seniūnė D. Vieraitytė. R. Kapočiūtė ir Z. Bernotaitė padėklamavo "Jaunimo Giesmė", A. Simutytė paskambino Chopin'o "Prelude in C Minor", T. Daunytė, L. ir V. Juodytės ir J. ir M. Maleckaitės įscenizavo pasakėčią "Voras ir sraigė". K. Paprockaitė paskambino "Piemėnėlių Idilija", D. Giedraitytė padėklamavo "Be motinos tėvynės", ir studentų choras, akompanuojant komp. J. Gaubui, padainavo "Jau vakaras buvo" ir "Tykiai, tykiai". Programa baigėsi giesme "Marija, Marija".

Svečiams išsiskirsčius, buvo naujos pensijonato valdžios rinkimai. Seniūne išrinkta Rūta Žukauskaitė, padėjėja E. Marijošiūtė, studentų atstove R. Tonkūnaitė, akademikių ir pradžios mokyklos atstove D. Leskaitytė. Trumpas, nuotaikingas, su akordeonų muzika ir saldinais pajavirintas linksmavakaris baigė sekundinio iškilmes. Gražiai prasidėjo naujieji mokslo metai ir, sprendžiant iš bendrabutiečių nusiteikimų ir pasiryžimų, jie turėtų praeiti labai vaisingam visapusiško išsilavinimo siekime.

E. M.

BROCKTON, MASS.

Brocktone mūsų yra nedaug, tai nedideli ir mūsų darbai, bet krutame, kiek galime. Vasarą kone visi mūsų kuopos nariai dalyvavo moksleivių ateitininkų stovykloje Marianapolyje, grįžo patenkinti ir su laimėtom premijom: iškalbos konkurso pirmąją vietą laimėjo Birutė Duobaitė, deklamacijos antroji vieta atiteko broktoniškiam Danutei Pareigytei ir Algiiui Pareigiui, literatūros žinojimo premiją gavo L. Pareigyte, bendro žinojimo — Vytautas Daniusevičius ir drausmingumo — L. Reivydas ir Al. Pareigis. Pastarasis buvo ir vienas iš jauniausiųjų stovykloje, bet labai gražiai pasireiškęs.

Prieš stovyklą turėjome dar dvi išvykas: vieną į netolimą Bostono pamarį, kur buvome vieni su savo globėjais nukeliavę, o antrą į Kennebunk Port, pas tėvus pranciškonus, kuriuos aplankėm drauge su visais Brocktono ateitininkais. Važiavome visu vienu autobusu ten ir atgal. Buvo labai smagu vietoje ir kelionėje: dainavome ir pašnekesius vedėme. Sendraugiai, be to, mums įtaisė gražią vėliavą, kurią pasiūdino Nukryžiuotojo Jėzaus seserys Brocktone.

Prasidėjus mokslo metams, išsirinkome naują valdybą, kurią dabar sudaro: pirm. L. Reivydas, sekr. D. Duobaitė, išd. D. Pareigyte. Praėjusiais metais pirmininke buvo D. Keblinskaitė, sekr. L. Keturakytė ir išd. E. Sužiedėlis. Mums, moksleiviams, padeda daug dirbti stud. K. Keblinskas. Mažesniusios globoja ponija Kucinienė. Jų būrelis susirinkimai daromi kas dvi savaitės, o kuopos — kas mėnuo. Kuopos susirinkimuose skaitomi mūsų pačių referatai, diskutuojami įvairūs klausimai ir išklausoma paskaitų vyresniųjų ateitininkų, kuriuos pasikviečiame. Darome ir tam tikras klausimų anketas, iš kurių sprendžiame, kiek kas yra pažengęs moksle ir ateitininkų ideologijos supratime.

Spalių 3 d. moksleiviai ateitininkai padėjo vietos Balfo skyriui rinkti miesto gatvėse aukas.

E.

— *Pranas Grušauskas baigė matematikos mokslus Syracuse universitete ir įsigijo matematikos magistro laipsnį. Nuo šio semestro Grušauskas tam pačiam universitete pradėjo studijuoti elektrotechniką.*

— *Antanas Sabaliauskas St. Louis universitete ateinantį pavasarį baigs elektrotechnikos mokslus.*

— *Pranas Baltakis, studijuojęs Pittsburge, nuo šio rudens persikėlė į Princetoną, N. J., kur tęs aeronautikos studijas.*

DIDYSIS UŽDAVINYS

Kiekvieno ateitininko - moksleivio, studento ir sendraugio — didžiausias šiuo metu uždavinys—uoliai įsijungti į Vyr. Federacijos Valdybos paskelbtą piniginių vajų. Daugumai ateitininkų jau išsiuntinėtos laimėjimams knygtės. Ateitininkiškasis solidarumas mus įpareigoja jas nedelsiant išplatinti. Be to, kiekvienam ateitininkiškam vienetui yra paskirta laimėjimams bilietų kiekis, kurį vieneto vadovybės prašomos taip pat išplatinti. Jeigu visi nuosirdžiai šį reikalą suprasime ir uoliai jungsmės į darbą, nebus sunku užsibrėžtą tikslą pasiekti. Visuose vienetų susirinkimuose bei vadovybių posėdžiuose turėtų būti vajas reikalas aptariamas, jieškoma būdų, kaip daugiau bilietų išplatinti.

Federacijos Generalinis sekretorius yra kreipęsis į vienetų vadovybes ir pavienius asmenis, prašydamas atsiųsti ateitininkų sąrašus su jų tiksliais adresais. Iki šiol nevisi dar ir šią pareigą atliko. Kiekvienas uždelsimas begalo trukdo darbą. Mokslei-

vių S-gos C. V. paragino kuopas jų narių sąrašus su adresais nusiųsti Federacijos Gener. Sekretoriui. Iki šiol tegauta vos 6 kuopų sąrašai. Delsimas nepateisinamas. Jeigu galėję sąrašus atsiųsti Baltimorės, Newarko, Brooklyno, Hartfordo, Springfieldo, Brocktono kuopos, tai kodėl tos pareigos negali laiku atlikti kiti? Gali, tik reikia truputį daugiau organizacinio pareigingumo.

Piniginis vajas turi išjudinti visus iki vieno. Visi turime tuo rūpintis, apie tai kalbėti, diskutuoti, lenktyniauti, kas greičiau ir kas daugiau išplatins.

Jei kitas gali, tai ir aš galiu. Už 10 dol. bilietų išplatino arba sau nupirko ir pinigus prisiuntė: Prel. J. Balkūnas, Maspeth, N. Y., R. Kontrimas, Brooklyn, N. Y., kun. N. Pakalnis, Brooklyn, N. Y., kun. Ign. Albavičius, Cicero, Ill., Dr. Z. Danilevičius, Chicago, Ill.

Visi į didžiąją talką didžiam uždaviniui atlikti.

At-kų Fed. Vyr. Valdyba

VISIEMS STUDENTAMS ATEITININKAMS

Vienas iš pagrindinių ateitininko principų yra tautiškumas. Būdami tėvynėje, su šio principo realizavimu sunkumų neturėjome. Atsidūrę svečioje šalyje, šiuo atžvilgiu esame ypatingose sąlygose. Mūsų tautiškumo išlaikymas bei ugdyimas susiduria su labai dideliais nepalankumais.

LKSAS Centro Valdyba, norėdama rasti tinkamiausių priemonių savojo tautiškumo išlaikymo sunkumams įveikti, į tų priemonių įdiegimą norėdama įtraukti visus LKSAS narius,

1953 m. spalio 3 d. nutarė įpareigoti visus LKSAS narius atsakyti klausimą

kaip aš manau išlikti lietuviu?

Atsakymo neturi būti daugiau kaip 200 žodžių (maždaug vienas mašinėlės rašytas dviejų eilučių tarpueiliu puslapis). Atsakymas turi būti LKSAS Centro Valdybai pasiųstas iki 1953 m. gruodžio 8 d. šiuo adresu: LKSAS Centro Valdybai, 680 Bushwick Ave., Brooklyn 21, N. Y.

Dešimt geriausių atsakymų bus premijuoti.

LKSAS CENTRO VALDYBA

ATSIŪSTA PAMINĖTI

MŪSŲ VYTIS, Nr. 5, 1953 m. Pasaulio Lietuvių Skautų Sąjungos vadovų ir akademikų skautų-ėjų laikraštis, redaguojamas Broniaus Kvicklio, leidžiamas Chicagoje.

NORINTIEMS GAUTI STIPENDIJAS

Jau kelinti metai At-kų Šalpos Fondas skiria vienkartinės stipendijas neturtingiems studentams atkams. Pirmenybę stipendijoms gauti turi nepasiturį studentai-tės, aktyvūs ateitininkiškoje veikloje ir tuo pačiu metu negauną stipendijų iš kitų šaltinių. Gavus stipendiją, išpa-reigojama ją grąžinti At-kų Šalpos Fondui mokslus užbaigus.

Šiems mokslo metams stipendijos bus skirstomos 1954 m. sausio mėn., pasibaigus Vyr. Fed. Valdybos paskelbtam pinigų vajui.

Prašymus su vietinės kuopos valdybos rekomendacija prašom siųsti At-kų Šalpos Fondo pirmininkui prel. J. Balkūnui šiuo adresu: 64-14 56th Road, Maspeth, L. I., N. Y.

Prašymai priimami iki 1954 m. sausio mėn. 1 d.

At-kų Šalpos Fondo Valdyba

NAUJI "ATEITIES" GARBES PRENUMERATORIAI 1953 M.

1. Kun. P. Patlaba, Baltimore, Md.
2. Br. Polikaitis, Detroit, Mich.
3. Kun. F. Kireilis, Ilion, N. Y.
4. Kun. B. Rutkauskas, O. P., Boyle, La.
5. Kun. A. Tamoliūnas, Miami, Fla.
6. Alf. Karklius, Cleveland, Ohio.
7. Nik. Mardosas, Lisle, Ill.
8. Kun. K. Barauskas, Chicago, Ill.
9. Kun. J. J. Valantiejus, Waterbury, Conn.
10. Prel. P. Juras, Lawrence, Mass.
11. Dr. B. Radzivanas, Brooklyn, N. Y.
12. Kun. J. Ruokis, Morris, N. Y.
13. Kun. J. Supshinskas, Albany, N. Y.
14. Kun. K. Sirvaitis, Cleveland, Ohio.
15. Kun. J. Švagždys, Brockton, Mass.
16. Kun. B. F. Gauronskis, Ansonia, Conn.
17. Al. Kazickienė, New Rochelle, N. Y.
18. Kun. A. E. Gradeckas, New Haven, Conn.
19. Dr. K. Valiūnas, New Rochelle, N. Y.
20. Kun. V. Paulauskas, Lawrence, Mass.
21. Kun. I. Albavičius, Cicero, Ill.
22. Kun. M. Čyvas, Albany, N. Y.
23. Prel. J. Balkūnas, Maspeth, N.Y.
24. Kun. V. Atkočius, MIC., Chicago.
25. Dr. Z. Danilevičius, Chicago, Ill. (1952-1953).
26. Kun. Pr. Juškaitis, Cambridge, Mass.

Malonus "Ateities" skaitytojai,

Visiems, kurie dar yra skolingi už šių metų "Ateities" prenumeratą, administracija yra pranešusi ir asmeniškai prašiusi atsilyginti. Kai kurie jau yra paraginti po du ar tris kartus. Pažiūrėk, ar ir Tamsta nesi gavęs administracijos paraginimo ir nudelsęs atsilyginimą. Skubėk atsiskaityti ir neleisk dėl savo menkos skolos "Ateičiai" sustotiėjus. Jums tik 4 dol., o mes tokių turime apie 400, tai mumų susideda 1600 dol. Iki š. m. lapkričio 1 d. neturi likti nė vieno skolingio už š. m. "Ateities" prenumeratą. Laukiame.

Administracija

Idėjos sesei Marytei, mirus jos tėveliui

KAZIMIERUI EIDUKEVIČIUI,

reiškiame gilią užuojautą.

Elizabetho Jaunųjų Ateitininkų Kuopa

